

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.12.19.
COM(2011) 883 végleges

2011/0435 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv és a belső piaci
információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló rendelet
módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2011) 1558 végleges}
{SEC(2011) 1559 végleges}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE ÉS CÉLJA

1.1. Háttér-információk

A képzett szakemberek mobilitása az Európai Unióban csekély. Úgy tűnik azonban, hogy jelentős a kihasználatlan mobilitási tartalék: egy 2010. évi Eurobarométer felmérés¹ szerint az uniós polgárok 28%-a számol a külföldi munkavégzés lehetőségével. A szakmai képesítések elismerése kulcsfontosságú ahhoz, hogy az uniós polgárok ténylegesen élhessenek a belső piac adta alapvető szabadságokkal. Ugyanakkor a mobilitásnak nem láthatják kárát a fogyasztók, és különösen az egészségügyi szakemberektől megfelelő nyelvtudást elváró betegek. Ezenkívül a szolgáltatási piac fokozottabb integrálására adódó lehetőségek a szakmai szolgáltatások esetében egyelőre kihasználatlanok; miközben a 2006-ban elfogadott szolgáltatási irányelv² új lehetőségeket nyitott meg, a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005. évi irányelvnek³ elsősorban a meglévő tizenöt irányelv egységes szerkezetbe foglalása volt a célja.

Az irányelv korszerűsítése azon tagállamok igényeire is választ jelentene, amelyek egyre nagyobb hiányt szenvednek a képzett munkaerőben. Ebben a vonatkozásban az uniós polgároknak az egységes piacon belüli mobilitása fontos kérdés. A munkaerőhiány a jövőben nemcsak megszűnni nem fog, hanem várhatóan egyre nagyobb lesz, különösen az egészségügyi és az oktatási ágazatban, valamint a növekvő ágazatokban, például az építőipar és az üzleti szolgáltatások ágazatában.

A Bizottság már az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre irányuló stratégiájában (Európa 2020 stratégia) kiemelte, hogy elő kell mozdítani az Európai Unión belüli mobilitást. Az új készségek és munkahelyek menetrendje⁴ felhívta a figyelmet az uniós munkaerőpiacon továbbra is uralkodó összehangolatlanságra és a munkaerő mobilitásában rejlő lehetőségek nem kellő kihasználtságára. Az uniós polgárságról szóló 2010. évi jelentés⁵ is hangsúlyozta, hogy az uniós polgárok érdekében korszerűsítésre van szükség ezen a területen.

A 2011. és a 2012. évre szóló éves növekedési jelentésében⁶, valamint az egységes piaci intézkedéscsomagban⁷ a Bizottság a fontos problémák közé sorolta a szakmai képesítések elismerését. Az egységes piaci intézkedéscsomagban kiemelten szerepel, hogy – a növekedés serkentését és az állampolgárok bizalmának növelését szolgáló tizenkét mozgatórugó

¹ 363. sz. Eurobarométer.

² Az Európai Parlament és a Tanács 2006/123/EK irányelve (2006. december 12.) a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376, 2006.12.27., 36. o.)

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a szakmai képesítések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

⁴ A Bizottság közleménye: „Új munkahelyekhez szükséges új készségek: A munkaerő-piaci és a képzettségi igények előrejelzése és összehangolása”, COM(2008) 868, 2008.12.16.

⁵ 2010. évi jelentés az uniós polgárságról, „Az uniós polgárok jogainak érvényesítése előtt álló akadályok lebontása”, COM (2010) 603, 2010.10.27.

⁶ A Bizottság közleménye: „Éves növekedési jelentés: az EU válságra adott átfogó válaszlépéseinek előmozdítása”, COM(2011) 11, 2011.1.12.

⁷ A Bizottság közleménye: „Egységes piaci intézkedéscsomag – Tizenkét mozgatórugó a növekedés serkentéséhez és a bizalom növeléséhez – »Együtt egy újfajta növekedésért«”, COM(2011) 206, SEC(2011) 467.

részeként – a szabályozási keretet korszerűsíteni kell. 2011. október 23-i ülésén az Európai Tanács felkérte⁸ az uniós intézményeket, hogy minden erőfeszítést tegyenek meg annak érdekében, hogy az egységes piaci intézkedéscsomagban foglalt 12 kiemelt javaslatról – beleértve az ezen irányelv korszerűsítésére irányuló bizottság javaslatot is – megállapodás szülessen. 2011. november 15-i jelentésében⁹ az Európai Parlament is sürgős cselekvésre szólított fel.

1.2. A javaslat célja

A Bizottság nem új irányelvet terjeszt elő, hanem a meglévő rendelkezések célzott korszerűsítésére tesz javaslatot az alábbi célkitűzésektől vezérelve:

- az eljárások bonyolultságának csökkentése az európai szakmai kártya bevezetésével, s ezáltal a már eddig is sikeres belső piaci információs rendszer (Internal Market Information System, IMI) előnyeinek még jobb kihasználása (lásd: 4.1. szakasz);
- a másik tagállamban való letelepedés és az átmeneti helyváltogatás általános szabályainak reformja (lásd: 4.2., 4.3. és 4.4. szakasz);
- a feltétel nélküli elismerés rendszerének korszerűsítése, különösen az ápolók, a szülésznők, a gyógyszerészek és az építészmérnökök tekintetében (lásd: 4.5., 4.6. és 4.7. szakasz);
- a részleges képesítéssel rendelkező szakemberekre és a közjegyzőkre irányadó szabályozási keret létrehozása az irányelven belül (lásd: 4.8. szakasz);
- a betegvédelmi intézkedések egyértelműsítése, és ezáltal a betegeknek a nyelvismerettel és az orvosi műhiba kockázatával kapcsolatos aggályainak fokozottabb figyelembevétele a szabályozási keretben (lásd: 4.9. szakasz);
- A képesítések elismerésének szabályairól való felhasználóbarát és tartalomközpontú tájékoztatás jogi kötelezettségének bevezetése és átfogó e-kormányzati eszközökkel való támogatása az elismerési folyamat egészére kiterjedően (lásd: 4.10. szakasz);
- a tagállamokban szabályozott szakmák rendszerszerű átvilágításának és kölcsönös értékelésének bevezetése (lásd: 4.11. szakasz).

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ EREDMÉNYEI; HATÁSVIZSGÁLAT

A kezdeményezés az irányelv utólagos értékelésének, valamint a főbb érdekelt felekkel – köztük az illetékes hatóságokkal, a szakmai szervezetekkel, a tudományos testületekkel és az állampolgárokkal – folytatott széles körű konzultációknak az eredménye.

⁸ EUCO 52/11.

⁹ A7-0373/2011.

2.1. Értékelés

Az utólagos értékelésre 2010 márciusa és 2011 májusa között került sor. Az Európai Bizottság megkereste az illetékes hatóságokat és az irányelv nemzeti koordinátorait, s az ennek nyomán beérkezett mintegy 200 tapasztalati jelentést közzétette honlapján¹⁰.

Ezenkívül a Bizottság a GHK Consulting céggel tanulmányt¹¹ készíttetett a közelmúlt oktatási reformjainak a szakmai képesítések elismerésére gyakorolt hatásairól.

2.2. Nyilvános konzultációk

A Bizottság 2010. január 7-én nyilvános konzultációt indított az irányelvről. A Bizottsághoz 370 észrevétel érkezett¹².

2010. június 22-én a Bizottság zöld könyvet fogadott el „A szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelv korszerűsítése” címmel¹³. Mintegy 420 hozzászólás érkezett be. A Bizottság ezenkívül két nyilvános konferenciát tartott az irányelv felülvizsgálata tárgyában.

2.3. A konzultációk eredménye

Minden érdekelt fél elismerte, hogy a képesítések elismerésével kapcsolatos információkhoz jobb hozzáférést kell biztosítani. Az állampolgárok és a szakmai szervezetek nagy része az elismerési eljárások egyszerűsítésének híve volt, az egészségügyi ágazat képviselői pedig azt is hangsúlyozták, hogy a szolgáltatások minőségi színvonalát meg kell őrizni. A többség az érdekeltek mindegyik csoportjában kedvezően fogadta az európai szakmai kártya bevezetésének elképzelését. Számos szakmai szervezet jelezte, hogy támogatja a közös követelményrendszer fogalmának felülvizsgálatát. Az illetékes hatóságok és a feltétel nélküli elismerés rendszerében érintett szakmákat képviselő szakmai szervezetek többségükben egyetértettek abban, hogy a rendszer korszerűsítésre szorul.

2.4. Az európai szakmai kártyával foglalkozó irányítócsoporthoz

Az Európai Bizottság 2011 januárjában irányítócsoporthoz hozott létre külső szakértők bevonásával az európai szakmai kártya szükségességének és megvalósíthatóságának megvitatására. A különböző szakmai szövetségek és illetékes hatóságok részvételével működő csoport több esettanulmányt¹⁴ készített, melyek ismertetésére a Krakkóban (Lengyelország), október 3–4-én megrendezett egységes piaci fórumon került sor. Nyilatkozatukban a fórum résztvevői üdvözölték az európai szakmai kártya elképzelését.

2.5. Hatásvizsgálat

A Bizottság hatásvizsgálatot folytatott a különböző politikai lehetőségekről.

¹⁰ Lásd: http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/policy_developments/evaluation_en.htm

¹¹ A 2011. október 31-én közzétett tanulmány itt érhető el: http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/policy_developments/final_report_en.pdf

¹² Lásd: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2011/professional_qualifications_en.htm

¹³ COM(2011) 367 végleges.

¹⁴ Lásd: http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/policy_developments/european_professional_card_en.htm

Ez az elemzés nyolc problémacsoportra mutatott rá, elsősorban az értékelés és a zöld könyvre érkezett válaszok eredményeiből kiindulva. A problémacsoportok a következőkre terjednek ki: az elismerési eljárásokra vonatkozó információkhoz való hozzáférés, az elismerési eljárások hatékonysága, a feltétel nélküli elismerés rendszerének működése, a letelepedés, illetve az átmeneti mobilitás feltételei, valamint az irányelv hatálya. Mivel az értékelés során külön felmerült a közegészségügy kérdése, a betegvédelem is szerepel a problémameghatározásban. Az utolsó probléma a szabályozott szakmákhoz kapcsolódó képzési követelmények átláthatóságával és indoklásával kapcsolatos.

Az elemzés három általános célkitűzést jelölt ki: a szakember-mobilitás és az unión belüli szolgáltatáskereskedelem előmozdítása, a magas képzettséget igénylő állások betöltése jelentette kihívás kezelése, valamint az álláskeresőket lehetőségeinek bővítése. E célkitűzések további konkrét célkitűzésekre tagolódnak, figyelembe véve az adott összefüggéseket és problémákat.

Mindegyik problémacsoport esetében a lehetőségek széles köre volt vizsgálat tárgya és került értékelésre a következő kritériumok szerint: eredményesség, hatékonyság, következetesség és az érdekeltekre tett hatás (a mobil szakembereknél, a tagállamoknál, a fogyasztóknál, a betegeknek és a munkáltatóknál jelentkező előnyök és költségek).

Az információhoz jutást illetően a hatásvizsgálat több lehetőséget térképezett fel az illetékes hatóságokról és az iratbenyújtási követelményekről való tájékozódás megkönnyítésére, valamint az elektronikus eljárások igénybevételeinek népszerűsítésére. A hatásvizsgálat szerint a legjobb megoldás a szolgáltatási irányelvvel létrehozott egyablakos ügyintézési pontok alkalmazásának kiterjesztése. Ez a megoldás nem jár jelentős költségnövekedéssel, mivel meglévő struktúrák továbbfejlesztését jelenti.

Az elismerési eljárások hatékonyságát illetően számos megoldás merült fel az eljárások lerövidítésére és annak elérésére, hogy a kompenzációs intézkedéseket helyesebben alkalmazzák. A javasolt megoldás egy, a saját tagállam fokozottabb közreműködésén alapuló európai szakmai kártya bevezetése, mivel ezáltal kedvező feltételek jönnek létre az elismerési eljárás felgyorsításához. Ez a megoldás valamelyest megnövelheti egyes tagállamok igazgatási költségeit, ám a szakemberek szempontjából az elismerési eljárás felgyorsításának előnyével jár. Ezenkívül olyan intézkedéscsomag került kidolgozásra, amellyel javítható a kompenzációs intézkedések alkalmazása és szervezése. Az elemzés továbbá szükségesnek minősítette a közös követelményrendszer fogalmának átdolgozását annak érdekében, hogy egyes szakmák elismerése még egyszerűbbé váljon.

A feltétel nélküli elismerés rendszerét illetően különböző olyan megoldások vizsgálatára került sor, amelyekkel ésszerűsíthető az új oklevelekre vonatkozó bejelentési és elbírálási eljárás. A legeredményesebb és leghatékonyabb megoldásnak egy nemzeti megfelelés-ellenőrzési hatáskör létrehozása bizonyult. Vizsgálat tárgya volt több lehetőség az ágazati szakmák – különösen az orvosok, ápolók, szülésznők, gyógyszerészek és építészmérnökök – képzési minimumkövetelményeinek összehangolására és az irányelv IV. mellékletben felsorolt gazdasági tevékenységek osztályozásának korszerűsítésére. Ezeket a hatásvizsgálat vezetői összefoglalója ismerteti.

Számos olyan megoldás vizsgálatára került sor, amellyel egyszerűsíthetők az állandó letelepedésre irányadó feltételek. A hatásvizsgálat különösen arra a következtetésre jutott, hogy a 11. cikkben meghatározott képesítési szinteket továbbra is viszonyítási alapként kell használni a képesítések összehasonlításához, de nem használhatók a kérelmek

elfogadhatóságának megítéléséhez. A részleges gyakorlásra való jogosultság elvének az irányelvbe foglalását a hatásvizsgálat szintén olyan megoldásként jelölte meg, amellyel csökkenthetők a mobilitás akadályai. A hatásvizsgálat szerint az adott szakmát nem szabályozó tagállamokból érkező szakemberekre szükségtelen a letelepedésre vonatkozó szabályozás keretében külön követelményeket alkalmazni.

Az átmeneti mobilitást illetően a hatásvizsgálat különféle olyan megoldásokat elemzett, amelyek vélhetően alkalmasak az ilyenfajta mobilitás megkönnyítésére és a szakemberek jogbiztonságának növelésére. Az egyik javasolt megoldás az olyan szakemberekre alkalmazott követelmények egyszerűsítéséből állna, akik az adott szakmát nem szabályozó tagállamokból érkeznek, és a fogyasztókat elkísérik. A hatásvizsgálat továbbá arra a következtetésre jutott, hogy mindegyik tagállamnak célszerű jegyzéket összeállítania az egészségügyi és biztonsági vonatkozású szakmákról (melyek esetében ugyanis a képesítéseket előzetesen ellenőrizni kell).

A hatásvizsgálat feltérképezett különféle olyan politikai megoldásokat, amelyekkel az irányelv hatálya egyértelműbbé tehető és a szakemberek további kategóriákra terjeszthető ki. A hatásvizsgálat következtetése szerint az irányelv hatályát érdemes kiterjeszteni – meghatározott feltételekkel – a nem teljes körűen képesített szakemberekre és a közjegyzőkre. A harmadik országok képesítései esetében a hatásvizsgálat a status quo fenntartását javasolja megoldásként. Az irányelv értelmében az uniós polgárookra alkalmazandó elbánást azonban a tagállamoknak, amennyiben azt a szakmai szolgáltatásokra irányadó nemzetközi megállapodások megkövetelik, a harmadik országok állampolgáira is ki kell terjeszteniük.

A betegek védelme vonatkozásában különféle megoldások értékelésére került sor annak érdekében, hogy további biztosítékok legyenek a szakemberek jogállására és nyelvismeretére nézve. Ezen a területen a javasolt megoldások közé tartozik egy riasztási mechanizmus bevezetése, és ezzel párhuzamosan a folyamatos szakmai továbbképzés tagállamközi átláthatóságának növelése, valamint a nyelvismeret ellenőrzésére irányadó szabályok egyértelműsítése.

Különféle lehetőségek merültek fel a szabályozott szakmák átláthatóságának és szabályozásuk indokokkal való alátámasztásának javítására. A hatásvizsgálat az egyes szakmák gyakorlásának megkezdésére vonatkozó nemzeti szabályozások kölcsönös értékelését javasolja megoldásként.

A kezdeményezés belső koherenciájának biztosítása érdekében figyelembevételre kerültek a választott megoldások közötti szinergiák.

A hatásvizsgálat tervezetét a hatásvizsgálati testület tüzetesen megvizsgálta; a testület konstruktív javaslatai bekerültek a végleges jelentésbe. E javaslattal együtt közzétételre kerül a hatásvizsgálati testület véleménye, valamint a végleges hatásvizsgálat és annak vezetői összefoglalója.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. Jogalap

A javaslat az EUMSZ 46. cikkén, 53. cikkének (1) bekezdésén, 62. cikkén és 114. cikkén alapul.

3.2. Szubszidiaritás és arányosság

Mivel a javaslat nem tartozik az Európai Unió kizárólagos hatáskörébe, a szubszidiaritás elve érvényesül.

Az irányelv céljai nem valósíthatók meg kielégítően tagállami intézkedésekkel, azok ugyanis óhatatlanul egymástól eltérő követelményeket és eljárásrendeket eredményeznének, ami a szabályozást bonyolultabbá tenné, és a szakemberek mobilitását indokolatlanul akadályozná. A jelenlegi jogi szabályozás megváltoztatása továbbá egy meglévő irányelv módosításával jár, erre pedig csak az uniós jog képes. A javaslat ezért megfelel a szubszidiaritás elvének.

Az arányosság elve megköveteli, hogy minden beavatkozás célzott legyen és ne terjedjen túl azon, ami a célkitűzések eléréséhez szükséges. A javasolt módosítások arra szorítkoznak, ami a szakmai képesítések elismerésére vonatkozó szabályok jobb működésének biztosításához szükséges, és ezért megfelelnek az említett elvnek.

3.3. A jogi aktus típusának megválasztása

A javaslat a Szerződés 46. cikkén, 53. cikkének (1) bekezdésén, 62. cikkén és 114. cikkén alapul, melyek irányelv alkalmazását írják elő a képesítések kölcsönös elismerése tekintetében. Ezenkívül az irányelv a legcélszerűbb eszköz, mivel a tagállamoknak kellő rugalmasságot hagy ahhoz, hogy az előírt szabályokat a közigazgatás és a jog nemzeti sajátosságainak figyelembevételével alkalmazhassák. Mivel azonban a tagállamoknak jelentős számú nemzeti jogi aktust kell módosítaniuk, fontos, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez egy vagy több olyan dokumentumot mellékeljenek, amely ismerteti az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot.

3.4. Európai Gazdasági Térség

A javasolt aktus érinti az Európai Gazdasági Térséget, ezért arra is ki kell terjeszteni.

4. A JAVASLAT RÉSZLETES MAGYARÁZATA

A 2005/36/EK irányelv javasolt módosításait az 1.2. szakaszban foglalt célkitűzések szerint ismertetjük.

4.1. Európai szakmai kártya és belső piaci információs rendszer

4.1.1. Európai szakmai kártya

Az európai szakmai kártya alternatív eszközként lesz alkalmazható olyan szakmák esetében, amelyek egyszerre több feltételt is teljesítenek: alulról jövő igény mutatkozik a szakmabeliek részéről, az adott szakmában jelentős a mobilitás, továbbá az IMI-nek köszönhetően jobb az illetékes hatóságok közötti együttműködés. Az európai szakmai kártya ezenkívül lehetőségeket kínál azon szakmák esetében, amelyeket elsősorban az átmeneti jellegű mobilitás érint. Az európai szakmai kártya bevezetése végeredményben attól függ, hogy a szakmák igényt tartanak-e rá. Mivel azonban vonzó lehetőségről van szó, várhatóan egyre több szakma fog vele élni.

Az európai szakmai kártyának az a célja, hogy megkönnyítse és felgyorsítsa az elismerési eljárást, ugyanakkor pedig átláthatóbbá tegye azt. Ezért a kártya a saját tagállam részéről

kíván fokozottabb közreműködést, vagyis egyes költségek és adminisztratív terhek a fogadó tagállamról a saját tagállamra hárulnak át. Az IMI alkalmazásával azonban e költségek csökkenthetők, és az új eljárásokat le tudják bonyolítani azok az illetékes hatóságok, amelyeknek már most is feladatuk, hogy összeállítsák a szakemberek belföldi képesítései elismertetéséhez szükséges iratokat.

Amennyiben az európai szakmai kártya az adott szakma esetében bevezetésre került, a saját tagállam a szakember kérésére meggyőződik az adott szakemberhez kapcsolódó iratok hiánytalan meglétéről, majd – ilyen irányú kérelem esetén – európai szakmai kártyát hoz létre. Az átmeneti mobilitás esetében a saját tagállam még fontosabb szerephez jut, ekkor ugyanis az európai szakmai kártya létrehozásán kívül annak érvényesítése is az ő feladata. Ennek kapcsán kötelező lesz a belső piaci információs rendszert alkalmazni, mivel az tölti be az európai szakmai kártya háttér-infrastruktúrájának szerepét. A saját tagállam közreműködésének és az IMI alkalmazásának köszönhetően kevésbé lesz költség- és időigényes az elismerési kérelmek elbírálása. Ezáltal létrejönnek annak feltételei, hogy az európai szakmai kártya alkalmazásával a kérelmek elbírálása rövidebb határidővel történjék, mint a meglévő eljárás szerint, mely azonban nem szűnik meg, így azt továbbra is igénybe vehetik azok a szakemberek, akik nem kívánnak európai szakmai kártyát kiváltani.

4.1.2. Az IMI kötelezővé tétele az irányelv értelmében

Az IMI-nek az irányelv szerinti valamennyi elismerési mechanizmusra történő fokozatos kiterjesztése óta jelentős számú illetékes hatóság alkalmazza rendszeresen és sikeresen az IMI-t. A rendszerben rejlő lehetőségek azonban nem használhatók ki akkor, ha az adott illetékes hatóság nincs benne a nyilvántartásban vagy megtagadja az információkérések feldolgozását, az IMI alkalmazása ugyanis nem kötelező. Márpedig az európai szakmai kártya működése az IMI következetes alkalmazását feltételezi. A javaslat tehát kötelezi a tagállamokat arra, hogy a szakmai képesítések elismerésével kapcsolatos információcserét az IMI alkalmazásával bonyolítsák le.

4.2. Szabad szolgáltatásnyújtás

A 2005/36/EK irányelvvel külön szabályozás került bevezetésre az átmeneti jellegű szabad szolgáltatásnyújtás vonatkozásában. Eszerint az átmeneti szolgáltatásnyújtókra kevésbé szigorú szabályok vonatkoznak: a szolgáltatásnyújtáshoz (az egészségügyi és biztonsági vonatkozású szakmák kivételével) nem szükséges ellenőrizni a szakmai képesítést, míg a letelepedési célú elismerés mechanizmusa szerint erre szükség van.

Számos módosítás hivatott egyértelműsíteni a szabad szolgáltatásnyújtás szabályait.

A határkeresztező fogyasztók igényeihez igazodva a javaslat eltörli az adott szakmát nem szabályozó tagállamok szolgáltatóinak szakmai tapasztalatára vonatkozó követelményt abban az esetben, ha a szolgáltatásnyújtó elkíséri a szolgáltatás igénybevevőjét. Azokban az esetekben pedig, amikor továbbra is kötelező szakmai tapasztalatot felmutatni, a javaslat értelmében a szakmai tapasztalat egy vagy több tetszőleges tagállamban megszerezhető, vagyis a jelenlegi helyzethez képest bővülnek a szolgáltatásnyújtók lehetőségei.

Az egészségügyi és biztonsági vonatkozású szakmák esetében a képesítések előzetes ellenőrzését a tagállamok különbözőféleképpen hajtották végre, ami a szolgáltatásnyújtóknak jogbizonytalanságot okozott. Ennek orvoslására a javaslat nemcsak arra kötelezi a tagállamokat, hogy jegyzéket nyújtsanak be az általuk ebbe a kategóriába sorolt szakmákról,

hanem arra is, hogy minden szakma besorolását külön-külön megindokolják. Így a szolgáltatásnyújtók előre tudni fogják, hogy milyen követelményeket kell a szabad szolgáltatásnyújtáshoz teljesíteniük, a tagállamok pedig – a nagyobb átláthatóságnak köszönhetően – kisebb eséllyel fognak aránytalan vagy szükségtelen kötelezettségeket előírni.

A javaslat végezetül egyértelműen rögzíti azon iratok jegyzékét, amelyeknek az első szolgáltatásnyújtás előtti benyújtását a tagállamok megkövetelhetik. A javaslat kifejezetten előírja, hogy az első szolgáltatásnyújtás előtt a szolgáltatásnyújtótól megkövetelhető nyilatkozat az adott tagállam egész területére érvényes.

4.3. Általános rendszer

A javaslat első eleme arra a meglévő lehetőségre vonatkozik, hogy a 11. cikk alapján egyes képesítéseket kivonjanak az irányelv hatálya alól, amennyiben a szakember képzettsége és a fogadó tagállamban előírt követelmények között két vagy több képzettségi szint az eltérés. A képesítési szintek elvben csak teljesítményértékelésre használhatók, és nem szolgálhatnak szakembereknek az irányelv hatályából való kizárásának alapjául. Ez alól az egyetlen kivétel az, amikor a szakember szakmai tapasztalaton alapuló képesítéssel kívánja megkezdeni egy egyetemi oklevél meglétéhez kötött szakma gyakorlását. A javaslat továbbá nyomatékosabban kívánja kötelezni a tagállamokat a kompenzációs intézkedéseknek alaposabb megindokolására. Ezenkívül a javaslat értelmében a tagállamok kötelesek lesznek rendszeresen alkalmassági vizsgákat rendezni.

4.4. Részleges gyakorlásra való jogosultság

A Bíróság ítélkezési gyakorlata¹⁵ nyomán a javaslat az irányelvbe belefoglalja a részleges gyakorlásra való jogosultság fogalmát. Ez fokozottabb jogbiztonságot nyújt a szakembereknek, és lehetővé teszi, hogy olyan szakemberek telepedjenek le, illetve nyújtsanak szolgáltatást, akik teljesítik a részleges gyakorlásra való jogosultság feltételeit, és korábban nem élhettek az irányelv adta előnyökkel. A tagállamok azonban kényszerítő indokok fennállása esetén – például az egészségügyi szakmák esetében – nem kötelesek követni ezt az elvet.

4.5. Szakmai tapasztalat alapján történő feltétel nélküli elismerés

Az erre a területre vonatkozó módosításnak az a célja, hogy a Bizottság rugalmasabban igazíthassa ki a IV. mellékletben foglalt tevékenységjegyzéket. A jegyzék már nem felel meg a gazdasági tevékenységek mai szerkezetének. Ez megnehezíti annak megállapítását, hogy mely szakmák tartoznak a feltétel nélküli elismerés hatálya alá, és így bizonytalanságot kelt a szakemberek körében.

Az osztályozás tehát korszerűsítésre szorul. A meglévő osztályozás módosítását azonban minden esetben alaposan mérlegelni kell, hiszen az befolyásolhatja a szabályozás hatályát. A javasolt módosítás tehát a Bizottságnak lehetőséget ad a felülvizsgálatra, a feltétel nélküli elismerésben részesülő tevékenységek körének szűkítésére azonban nem. A Bizottság ezenkívül 2012-ben tanulmányt kíván indítani az érintett felek bevonásával.

¹⁵ Lásd például a C-330/03. sz. Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos ügyben hozott ítéletet.

4.6. Képzési minimumkövetelmények alapján történő feltétel nélküli elismerés

Az érdekelt felek hiányolták a tagállamok képzési minimumkövetelményeinek átláthatóságát, miközben az ágazati szakmák esetében e követelményeken alapul a feltétel nélküli elismerés rendszere. Az átláthatóság uniós szintű növelése érdekében a javaslat a tagállamokat arra kötelezi, hogy bejelentsék az új vagy módosított képesítések kibocsátásával kapcsolatos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket. A tagállamoknak továbbá valamely meglévő hatóság vagy szerv – például akkreditációs tanács vagy minisztérium – közreműködésével jelentést kell tenniük a képesítéseknek az irányelv szerinti képzési minimumkövetelményekhez mért megfelelőségéről.

Az irányelv értékeléséből továbbá kiderült, hogy az orvosok, az általános ápolók és a szülészek képzésének minimális időtartama egyértelműsítésre szorul. Ezenkívül az európai kreditátviteli és -gyűjtési rendszer (European Credit Transfer and Accumulation System, ECTS) megvalósításának előrehaladására való figyelemmel a javaslat az időtartam lehetséges kritériumaként meghatározott számú ECTS-kreditet ír elő azon szakmák esetében, amelyekre egyetemi szinten képeznek.

A szakorvosi képesítéssel már rendelkező és annak megszerzése után további szakképzésre jelentkezni kívánó orvosok mobilitásának elősegítésére a javaslat lehetővé teszi, hogy a tagállamok a képzés egyes részeinek elvégzése alól részleges mentesítést adjanak, amennyiben a képzésnek ezen részeit az orvos már elvégezte ugyanabban a tagállamban, a korábbi orvosi szakképzési program alkalmával.

A javaslat tükrözi az általános ápolói és szülésznői szakmához kapcsolódó új szakmai követelményeket, így a tagállamoktól megköveteli, hogy az e szakmákra felkészítő képzésekre való jelentkezés feltételül szabott általános és középiskolai oktatás időtartamát 10 évről 12 évre emeljék. Ez 24 tagállamban már megtörtént.

Az ápolók képesítésének feltétel nélküli elismerése bonyolulttá vált, amikor 2004-ben és 2007-ben új tagállamok csatlakoztak. A Bizottság szolgálatai 2012-ben technikai értékelésnek vetik alá azon lengyel és román ápolói képesítéseket, amelyek esetében az előírt képesítést 2004. május 1. előtt szerezték meg vagy a képzést az említett időpont előtt kezdték meg, annak elemzése céljából, hogy továbbra is indokoltak-e a lengyel és a román ápolói képesítések tekintetében a 33. cikk (2) bekezdésében előírt kiegészítő követelmények.

Az építészmérnökök képzési minimumkövetelményeit aktualizálni kell annak érdekében, hogy jobban tükrözzék az építészmérnök-képzés legújabb fejleményeit, és különösen azt, hogy az egyetemi képzést képzett építészmérnökök felügyelete alatt szerzett szakmai tapasztalattal szükséges kiegészíteni. Így a javaslat értelmében az építészmérnök-képzés minimális időtartama hat év, és a képzés ezen belül vagy legalább négyéves, teljes idejű, egyetemi szintű oktatási intézményben végzett tanulmányokból és legalább két éves fizetett szakmai gyakorlatból, vagy legalább ötéves, teljes idejű, egyetemi szintű oktatási intézményben végzett tanulmányokból és legalább egyéves fizetett szakmai gyakorlatból áll.

A gyógyszerészeket illetően a javaslat bővíti e szakma tevékenységeinek jegyzékét, valamint eltörli a 21. cikk (4) bekezdése szerinti eltérést, amelynek értelmében a tagállamok megakadályozhatják, hogy külföldi képesítésű gyógyszerészek új gyógyszerárakat nyissanak. Egyre több tagállam (például Hollandia, Írország és az Egyesült Királyság) mellőzi e kivételes rendelkezés alkalmazását. Ráadásul a Bíróság a területi korlátozásokat csak annyiban ítéli jogosnak, amennyiben azok nem diszkriminatívak.

4.7. Közös képzési alapelvek: a feltétel nélküli elismerés új rendszere

A 2005. évi irányelv szerinti „közös követelményrendszer” fogalmának helyébe közös képzési alapelvek lépnek, melyek közös képzési keret vagy közös képzési vizsgák formáját öltik. Az alapelvek célja, hogy a jelenleg az általános rendszer hatálya alá tartozó képesítések elismerése a feltétel nélküliséghez közelítsen, és hogy a szakmák igényei jobban teljesüljenek. Míg a közös követelményrendszer csupán a kompenzációs intézkedések harmonizálására adott lehetőséget, a közös képzési alapelvek lehetővé teszik a szakemberek teljes mentesítését a kompenzációs intézkedések alól. Az ebben a rendszerben szerzett képesítéseket a tagállamoknak feltétel nélkül el kell ismerniük, noha a rendszer alkalmazásától eseteként eltérhetnek. Ezenkívül a közös képzési alapelvek kialakításának feltételei kevésbé nehezen teljesíthetők, mint a közös követelményrendszer kialakításának feltételei.

Noha a közös képzési alapelvek nem helyettesítik a nemzeti képzési programokat, az ebben a rendszerben szerzett képesítéssel rendelkező szakemberek számára ugyanazok az előnyök, mintha szakmájuk képzési minimumkövetelményeit maga az irányelv rögzítené.

4.8. Az irányelv hatályának szükség szerinti bővítése

4.8.1 Nem teljesen képezett szakemberek

A javaslat az irányelv hatályát kiterjeszti azokra a szakemberekre, akik már rendelkeznek bizonyítvánnyal, de még nem végezték el a végzettségük szerinti tagállam szabályozása által adott esetben előírt fizetett szakmai gyakorlatot (ez vonatkozhat például az ügyvédekre, az építészmérnökökre és az oktatókra). Ez a módosítás nagyobb jogbiztonságot nyújt az érintett szakembereknek, ők ugyanis jelenleg is élhetnek a Szerződésnek a szabad mozgásra vonatkozó rendelkezései adta előnyökkel, az irányelv eljárási biztosítékaival azonban nem. A módosítás a Bíróság ítélkezési gyakorlatán¹⁶ alapul.

4.8.2. Közjegyzők

2011 májusában a Bíróság kimondta¹⁷, hogy a közjegyzői hivatás gyakorlása nem köthető állampolgársági feltételhez. Az irányelv alkalmazását illetően a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az indokolással ellátott véleményben megszabott határidő lejártakor az érintett tagállamok ésszerűen nem feltételezheték, hogy az irányelvet a közjegyzői hivatás tekintetében át kell ültetniük. A Bíróság nem zárta ki az irányelv átültetésére vonatkozó kötelezettség fennállását, de úgy vélte, hogy a kötelezettség nem volt kellően egyértelmű a jogsértési eljárás idején. Ezért az irányelv hatályát egyértelműbbé kell tenni. Figyelembe véve a szakma sajátosságait, a letelepedésre és a szabad szolgáltatásnyújtásra vonatkozó szabályokat alaposan ki kell dolgozni: a letelepedés esetében indokolt, hogy a tagállamok előírassák azokat az alkalmassági vizsgákat, amelyek a nemzeti kiválasztási és kinevezési eljárások megkülönböztetésmentességének biztosításához szükségesek. A szabad szolgáltatásnyújtás keretében pedig indokolt, hogy a közjegyzők ne állíthassanak ki közokiratot és ne folytathassanak egyéb olyan hitelesítési tevékenységeket, amelyekhez a fogadó tagállam hivatali bélyegzője szükséges.

¹⁶ Lásd a C-313/01. sz. *Morgenbesser*, illetve a C-345/08. sz. *Pesla* ügyben hozott ítéletet.

¹⁷ C-47/08., C-50/08., C-51/08., C-52/08., C-53/08., C-54/08. és C-61/08. sz. ügy.

4.9. A betegeknek és a szakmai szolgáltatások igénybevevőinek nyújtott biztosítékok egyértelműsítése

4.9.1. Nyelvi követelmények

A javaslat egyértelművé teszi, hogy a nyelvismeret ellenőrzésére csak azután kerülhet sor, hogy a fogadó tagállam a képesítést elismerte. Az egészségügyi szakemberek vonatkozásában a javaslat azt is rögzíti, hogy az országos egészségügyi ellátórendszerek és betegszervezetek feladata annak megállapítása, hogy az illetékes hatóságoknak – szigorúan a szükségesség alapján – ellenőrizniük kell-e a nyelvtudást.

4.9.2 Riasztási mechanizmus

A nyilvános konzultációkra érkezett válaszoknak megfelelően a javaslat az illetékes hatóságokat egymás riasztására kötelezi abban az esetben, ha egy olyan egészségügyi szakembert, akinek képesítése az irányelv alapján feltétel nélküli elismerést nyert, szakmája gyakorlásától – akár csak átmenetileg is – eltiltanak. Az egyéb, a szolgáltatási irányelv hatálya alá nem tartozó szakemberek esetében a tagállamoknak szükség esetén szintén riasztaniuk kell egymást.

4.10. Elektronikus kormányzás: információhoz jutás és elektronikus eljárások

Az illetékes hatóságokról és az iratbenyújtási követelményekről való tájékozódás megkönnyítésére a javaslat a szolgáltatási irányelvvel létrehozott egyablakos ügyintézési pontokat központi online hozzáférési pontokká alakítja át valamennyi, a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelv hatálya alá tartozó szakma esetében. Az egyablakos ügyintézési pontok tevékenysége így olyan szakemberekre (egészségügyi szakemberekre és álláskeresőkre) is ki fog terjedni, amelyekre a szolgáltatási irányelv hatálya nem terjed ki. Ezen új rendelkezésnek köszönhetően a szakemberek egyetlen struktúrán keresztül bonyolíthatnak le minden olyan igazgatási eljárást, amely egy tagállamban való letelepedéssel vagy szolgáltatásnyújtással kapcsolatos.

A javaslat értelmében a jelenlegi irányelv szerinti nemzeti információs szolgálatok segítségnyújtó központokká alakulnak, ezzel elkerülve az információs struktúrák munkája közötti átfedéseket. A segítségnyújtó központok egyéni esetekkel foglalkoznak, melyek kapcsán tanácsot és segítséget nyújtanak az őket például telefonon vagy akár személyesen megkereső állampolgároknak. Ezenkívül szükség esetén más tagállamok illetékes hatóságaival és segítségnyújtó központjaival is felveszik a kapcsolatot.

4.11. Átláthatóság és kölcsönös értékelés

A szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelv 27 tagállamban, a szabályozott szakmáknak mintegy 800 kategóriájára alkalmazandó. A szabályozás hatálya és a háttérben álló indokok nem elég átláthatóak, ami hátráltatja a mobilitást.

Ez a javaslat tehát bevezeti a tagállamok azon kötelezettségét, hogy benyújtsák az általuk szabályozott szakmák jegyzékét, és hogy értékeljék, mennyiben felel meg a szabályozott szakmák gyakorlására vonatkozó szabályozásuk a szükségesség (közérdekűség), az arányosság és a megkülönböztetésmentesség elvének. E felmérésről mindegyik tagállamnak jelentést kell benyújtania a Bizottsághoz. Ez a kölcsönös értékelés lehetővé fogja tenni, hogy a tagállamok összehasonlítsák szabályozási megközelítéseiket, és – szükség esetén – egyszerűsítsék a szabályozott szakmákra vonatkozó nemzeti jogi keretüket.

5. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javaslat annyiban lesz hatással az uniós költségvetésre, hogy a leendő európai szakmai kártya operatív háttere a belső piaci információs rendszer (Internal Market Information System, IMI) lesz. Az IMI-t az európai szakmai kártyához kapcsolódó eljárási és adattárolási kívánalmakhoz hozzá kell igazítani, és új funkciókkal – külön felülettel, riasztási mechanizmussal és nyilatkozattételi mechanizmussal – kell kiegészíteni. Az uniós költségvetésre gyakorolt hatás már megjelenik a tervezett előirányzatokban, és mindenesetre szerény lesz, tekintettel arra, hogy az IMI-nek az európai szakmai kártya szolgálatába állítása jelentős méret- és választékgazdaságossági megtakarítással jár. Ezenkívül az IMI meglévő és fejlesztés alatt álló funkciói túlnyomórészt megfelelnek az európai szakmai kártya kívánalmainak. Ez tehát jelentősen mérsékli az átalakítási és fejlesztési költségeket.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 46. cikkére, 53. cikke (1) bekezdésére, 62. cikkére és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁸,

tekintettel az európai adatvédelmi biztos véleményére¹⁹,

a rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁰ egy, eredetileg tizenöt irányelven alapuló kölcsönös elismerési rendszert foglalt egységes szerkezetbe. Az irányelv korlátozott számú szakma (az ágazati foglalkozások) esetében képzési minimumkövetelményeken alapuló, feltétel nélküli elismerést ír elő, ezenkívül rendelkezik a képzés elvégzését tanúsító okiratok elismerésének általános rendszeréről és a szakmai tapasztalat feltétel nélküli elismeréséről. A 2005/36/EK irányelv ezenkívül új rendszert vezetett be a szabad szolgáltatásnyújtást illetően. Fontos tudni, hogy az uniós polgárok harmadik országbeli családtagjai a 2004/38/EK irányelv 24. cikke értelmében egyenlő bánásmódban részesülnek. A harmadik országbeli állampolgárok az oklevelek, bizonyítványok és egyéb szakmai képesítések elismerését illetően is egyenlő bánásmódban részesülhetnek a vonatkozó nemzeti eljárásoknak megfelelően, összhangban a különös uniós szabályozással, például a huzamos tartózkodási jogra, a

¹⁸ HL C , , o.

¹⁹

²⁰ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

menekültekre, a kékkártya-birtokosokra és a tudományos kutatókra vonatkozó jogi aktusokkal.

- (2) „Egységes piaci intézkedéscsomag – Tizenkét mozgatórugó a növekedés serkentéséhez és a bizalom növeléséhez” című közleményében²¹ a Bizottság megállapította, hogy ezen a területen az uniós szabályozás korszerűsítésére van szükség. 2011. október 23-i következtetéseiben az Európai Tanács támogatásáról biztosította ezt a korszerűsítést, és azt szorgalmazta, hogy 2012 végéig megállapodás szülessen. Ezenkívül 2011. november 15-i állásfoglalásában az Európai Parlament jogalkotási javaslat előterjesztésére szólította fel a Bizottságot. Az uniós polgárságról szóló, „Az uniós polgárok jogainak érvényesítése előtt álló akadályok lebontása” című 2010. évi jelentés²² kiemeli a szakmai képesítések elismerésével kapcsolatos adminisztratív terhek csökkentésének szükségességét.
- (3) A szakemberek szabad mozgásának elősegítése, és emellett a képesítések hatékony és átlátható elismerésének biztosítása érdekében rendelkezni kell az európai szakmai kártya bevezetéséről. E kártyára különösen az átmeneti mobilitás és a feltétel nélküli elismerés rendszere szerinti elismerés megkönnyítése, valamint egy, az általános rendszeren belüli egyszerűsített elismerési folyamat bevezetése érdekében van szükség. A kártyát a szakember kérésére kell kibocsátani, miután az benyújtotta a szükséges iratokat, és az illetékes hatóságok lefolytatták a vonatkozó felülvizsgálati és ellenőrzési eljárásokat. A kártya működését támogatnia kell a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló [...] /EU rendelettel²³ létrehozott belső piaci információs rendszernek (Internal Market Information System, a továbbiakban: IMI). E mechanizmusnak elő kell segítenie az illetékes hatóságok közötti szinergia és bizalom növelését, ugyanakkor ki kell küszöbölnie a hatóságok igazgatási munkájának indokolatlan átfedéseit, és a szakemberek számára nagyobb átláthatóságot és jogbiztonságot kell teremtenie. A kártyaigénylési és -kibocsátási folyamatnak áttekinthetően kell felépülnie, továbbá biztosítékokat kell tartalmaznia és a kérelmező számára ennek megfelelő fellebbezési jogokat kell biztosítani. A kártyának és az IMI ahhoz kapcsolódó munkafolyamatainak biztosítaniuk kell a tárolt adatok sértetlenségét, hitelességét és bizalmas kezelését, és meg kell akadályozniuk az adatok által hordozott információhoz való jogellenes vagy illetéktelen hozzáférést.
- (4) A 2005/36/EK irányelv hatálya csak az ugyanazon szakmát egy másik tagállamban folytatni kívánó szakemberekre terjed ki. Előfordulnak olyan esetek, amikor a szóban forgó tevékenység a fogadó tagállamban egy, a tevékenységek tágabb körét magában foglaló szakmának a része. Ha a tevékenységi területek olyan mértékben különböznek, hogy a szakember a hiányosságok pótlásához valójában egy teljes oktatási és képzési programot kényszerülne elvégezni, a szakember kérelmére a tagállamnak e különös körülmények között indokolt lehetővé tennie a szakma részleges gyakorlásának megkezdését. Nyomós közérdek fennállása esetén, például orvosok vagy egyéb egészségügyi szakemberek esetében azonban indokolt, hogy a tagállam megtagadhatta a szakma részleges gyakorlását.

²¹ COM (2011) 206 végleges, 2011.4.13.

²² COM(2010) 603 végleges.

²³ HL L [...].

- (5) A tagállamokban való átmeneti és alkalmi szolgáltatásnyújtást a fogadó tagállam helyi fogyasztóinak védelme érdekében biztosítékokhoz, és különösen legalább két év előzetes szakmai tapasztalat meglétéhez kell kötni abban az esetben, ha az adott szakma a saját tagállamban nem szabályozott szakma. E biztosítékokra azonban nincs szükség akkor, ha a szakember letelepedése szerinti tagállamban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező fogyasztók már igénybe veszik ilyen szakember szolgáltatásait, és a fogadó tagállamban nincsenek harmadik személyekre nézve közegészségügyi és közbiztonsági következmények.
- (6) A 2005/36/EK irányelv lehetővé teszi, hogy a közegészségügyi és közbiztonsági vonatkozásokkal rendelkező szabályozott szakmák esetében a tagállamok az első szolgáltatásnyújtás előtt meggyőződjenek a szolgáltatásnyújtó szakmai képesítéséről. Ez jogbizonytalansághoz vezetett, mivel az illetékes hatóságok mérlegelési körébe utalta az előzetes ellenőrzés szükségességének eldöntését. A jogbiztonság érdekében a szakembereknek eleve tudniuk kell, hogy szükség van-e előzetes ellenőrzésre, és hogy mikorra várható határozat.
- (7) A 2005/36/EK irányelv hatályának a közjegyzőkre is ki kell terjednie. A letelepedési célú elismerési kérelmek esetében indokolt, hogy a tagállamok előírassák a nemzeti kiválasztási és kinevezési eljárások megkülönböztetésmentességének biztosításához szükséges alkalmassági vizsgát vagy alkalmazkodási időszakot. Indokolt, hogy a szabad szolgáltatásnyújtás keretében a közjegyzők ne állíthassanak ki közokiratot és ne folytathassanak egyéb olyan hitelesítési tevékenységeket, amelyekhez a fogadó tagállam hivatali bélyegzője szükséges.
- (8) Az általános rendszer szerinti elismerési mechanizmus alkalmazása érdekében a különböző nemzeti oktatási és képzési rendszereket különböző szintek szerint kell csoportosítani. E szintek, amelyek létrehozása csak az általános rendszer működését szolgálja, nem lehetnek hatással sem a nemzeti oktatási és képzési struktúrákra, sem a tagállamoknak ezen a területen – azon belül az Európai Képesítési Keretrendszer végrehajtására irányuló nemzeti politikákat illetően is – meglévő hatáskörére. E szintek a képesítések átláthatósága és összehasonlíthatósága előmozdításának eszközéül szolgálhatnak, és hasznos információforrást jelenthetnek a más tagállamokban kiállított képesítések elismerését illetően vizsgálatot folytató illetékes hatóságoknak. Az általános rendszer működése céljára létrehozott szintek elvben már nem alkalmazhatók uniós polgároknak a 2005/36/EK irányelv hatálya alóli kivonása kritériumaként, amennyiben ez ellentétes az egész életen át tartó tanulás elvével.
- (9) Az adott szakmát nem szabályozó tagállamból érkező szakemberek által benyújtott elismerési kérelmeknek ugyanolyan elbírálás alá kell esniük, mint azoknak, amelyeket az adott szakmát szabályozó tagállamból érkező szakemberek nyújtanak be. Képesítésüket a fogadó tagállamban megkövetelt képesítésekkel kell összehasonlítani, a 2005/36/EK irányelv szerinti képesítési szintek alapulvételével. Indokolt, hogy lényeges különbségek esetén az illetékes hatóságok kompenzációs intézkedéseket rendeljenek el.
- (10) Az általános rendszerben szabályozott szakmák gyakorlásának megkezdéséhez szükséges képzési minimumkövetelmények harmonizációjának hiányában továbbra is lehetővé kell tenni, hogy a fogadó tagállam kompenzációs intézkedést rendeljen el. Az intézkedésnek arányosnak kell lennie és különösen figyelemmel kell lennie a kérelmező által szakmai tapasztalata során vagy egész életen át tartó tanulás útján

megszerzett ismeretekre, képességekre és készségekre. A kompenzációs intézkedést elrendelő határozatot részletes indokolással kell ellátni annak érdekében, hogy a kérelmező jobban megérthesse helyzetét, és a 2005/36/EK alapján a nemzeti bíróságokhoz fordulhasson jogorvoslatért.

- (11) A 2005/36/EK irányelv felülvizsgálatának tanúsága szerint a IV. mellékletben foglalt, ipari, kereskedelmi és kézműipari tevékenységeket felsoroló jegyzékek rugalmasabb aktualizálására és egyértelműsítésére van szükség, és e tevékenységekre továbbra is a szakmai tapasztalaton alapuló feltétel nélküli elismerés rendszerét indokolt alkalmazni. A IV. melléklet jelenleg a gazdasági tevékenységek nemzetközi ágazati osztályozási rendszerén (International Standard Industrial Classification of all Economic Activities, ISIC) alapul, amely 1958-ban készült, és már nem felel meg a gazdasági tevékenységek mai szerkezetének. Az ISIC osztályozást többször felülvizsgálták 1958 óta. Ezért indokolt a Bizottság számára lehetővé tenni, hogy a feltétel nélküli elismerés rendszerének változatlanul hagyása érdekében kiigazítsa a IV. mellékletet.
- (12) A harmonizált képzési minimumkövetelményeken alapuló, feltétel nélküli elismerés rendszere arra épül, hogy a tagállamok idejében bejelentik a képesítés megszerzését tanúsító újfajta okiratokat, illetőleg a meglévők módosulásait, a Bizottság pedig közzéteszi őket. Ennek hiányában ugyanis nincs biztosíték arra, hogy az ilyen okiratok tulajdonosai igénybe vehetik a feltétel nélküli elismerést. Az átláthatóság fokozása és az újonnan bejelentett okiratok elbírálásának megkönnyítése érdekében indokolt, hogy a tagállamok megfelelő szervet – például akkreditációs tanácsot vagy minisztériumot – jelöljenek ki arra, hogy a bejelentéseket az egyenként elbírálja és a 2005/36/EK irányelvben foglaltak betartásáról a Bizottságnak jelentést készítsen.
- (13) Az európai kreditátviteli és -gyűjtési rendszer (European Credit Transfer and Accumulation System, ECTS) kreditjei az Unió felsőoktatási intézményeinek nagy részében már most használatosak, és használatuk terjedőben van a szabályozott szakmák gyakorlásához szükséges képesítések megszerzésére irányuló képzések esetében is. Ezért lehetővé kell tenni, hogy a képzési programok ideje az ECTS-ben is kifejezésre jusson. Ez nem érintheti a feltétel nélküli elismerés egyéb követelményeit. Egy ECTS-kredit 25–30 tanórának felel meg, és egy tanulmányi év elvégzéséhez rendszerint 60 kreditet kell teljesíteni.
- (14) A szakorvosi képesítéssel már rendelkező és annak megszerzése után további szakképzésre jelentkező szakorvosok mobilitásának elősegítésére indokolt lehetővé tenni, hogy a tagállamok a képzés egyes részeinek elvégzése alól mentesítést adjanak, amennyiben a képzésnek ezen részeit az érintett már elvégezte ugyanabban a tagállamban, az előző orvosi szakképzési program alkalmával, és arra kiterjed a feltétel nélküli elismerés rendszere.
- (15) Az ápolói és a szülésznői szakma az elmúlt harminc évben jelentősen átalakult: a közösségi alapú egészségügyi ellátás, a gyógykezelések bonyolultabbá válása és a technológia állandó fejlődése megköveteli, hogy az ápolók és a szülésznők felelősségteljesebb feladatok ellátására legyenek képesek. Ahhoz tehát, hogy az ápoló- és szülésznőhallgatók felkészülhessenek ezen összetett egészségügyi igények teljesítésére, már a képzés megkezdése előtt szilárd általános tanulmányi háttérrel kell rendelkezniük. Ezért indokolt, hogy ilyen képzésre szigorúbb feltételekkel, tizenkét éves általános és középiskolai tanulmányok elvégzése vagy ezzel egyenértékű vizsga sikeres letétele után lehessen felvételt nyerni.

- (16) Az orvosi és fogászati szakképesítések feltétel nélküli elismerése rendszerének egyszerűsítése érdekében a 2005/36/EK irányelv hatályának akkor indokolt kiterjednie e szakképesítésekre, ha azok a tagállamoknak legalább a harmadában léteznek.
- (17) A feltétel nélküli elismerés rendszerének működése a szakemberek képezésének hátterében álló képzési követelményekbe vetett bizalomra épül. Ezért fontos, hogy az építészmérnökök képzési minimumkövetelményei tükrözzék az építészmérnök-képzés legújabb fejleményeit, és különösen annak elismerten szükséges voltát, hogy az egyetemi képzést képzett építészmérnökök felügyelete alatt szerzett szakmai tapasztalat egészítse ki. Ugyanakkor a képzési minimumkövetelményeknek elég rugalmasaknak kell lenniük ahhoz, hogy ne korlátozzák indokolatlanul a tagállamokat oktatási rendszerük megszervezésében.
- (18) A 2005/36/EK irányelvnek elő kell mozdítania az elismerés feltétel nélküli jellegének fokozását azon képesítések esetében, amelyekre jelenleg nem terjed ki a feltétel nélküli elismerés. Ennek kapcsán figyelembe kell venni a tagállamok azon hatáskörét, hogy döntsenek a szakmáknak a területükön történő gyakorlásához szükséges képesítésekről, valamint oktatási és szakmai képzési rendszereik tartalmáról és szervezéséről. Lehetőséget kell adni a nemzeti és uniós szinten reprezentatív szakmai szövetségeknek és szervezeteknek, hogy közös képzési alapelveket javasoljanak. Ez megnyilvánulhat az adott szakmai képesítés megszerzésének feltételéül szabott közös vizsgában vagy az ismeretek, készségek és képességek közös készletén alapuló képzési programokban. Az ilyen közös képzési keretek alapján szerzett képesítéseket a tagállamoknak feltétel nélkül indokolt elismerniük.
- (19) A 2005/36/EK irányelv jelenleg is egyértelmű kötelezettségeket ír elő a szakemberektől elvárt nyelvi készségeket illetően. E kötelezettség felülvizsgálata rámutatott arra, hogy az illetékes hatóságok és a munkáltatók szerepét egyértelműsíteni kell, különösen a betegek biztonsága érdekében. A nyelvismeret ellenőrzésének azonban a szóban forgó munkakör szempontjából ésszerűnek és a szükséges mértékűnek kell lennie, és nem szolgálhat alapul ahhoz, hogy szakembereket kirekesszenek a fogadó tagállam munkaerőpiacáról.
- (20) Mobilitásuk előmozdítása érdekében azokat a végzett diákokat is a 2005/36/EK irányelv hatálya alá kell vonni, akik fizetett gyakorlatukat egy másik, ilyen gyakorlatra lehetőséget adó tagállamban kívánják elvégezni. Szükséges továbbá rendelkezni arról is, hogy a gyakorlatukat elismerje a saját tagállamuk.
- (21) A 2005/36/EK irányelv ezenkívül nemzeti információs szolgálatok rendszeréről rendelkezik. A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁴ hatálybalépése és az egyablakos ügyintézési pontoknak az említett irányelv alapján történt létrehozása következtében átfedések lehetségesek. Ezért a 2005/36/EK irányelvvel létrehozott nemzeti információs szolgálatokat olyan segítségnyújtó központokká kell átalakítani, amelyek tevékenysége a lakossági tanácsadásra összpontosul, beleértve a személyes tanácsadást is, ezzel biztosítva, hogy a belső piaci szabályoknak az egyes állampolgárok eseteire való mindennapi alkalmazását nemzeti szinten nyomon kövessék.

²⁴

HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

- (22) Noha az irányelv jelenleg is részletes kötelezettségekről rendelkezik a tagállamok információcseréjéről, e kötelezettségeket szigorítani kell. Indokolt, hogy a tagállamok ne csak arra reagáljanak, ha információt kérnek tőlük, hanem proaktívan is riasszák a többi tagállamot. E riasztási rendszernek a 2006/123/EK irányelv szerintihez hasonlóan célszerű lennie. Különös riasztási mechanizmust szükséges azonban bevezetni a 2005/36/EK irányelv alapján feltétel nélküli elismerésben részesülő egészségügyi szakemberek vonatkozásában. Ezt a mechanizmust indokolt az állatorvosokra is alkalmazni, kivéve ha az érintett tagállam már elindította a 2006/123/EK irányelv szerinti riasztási mechanizmust. Valamennyi tagállamot riasztani kell akkor, ha egy szakember fegyelmi eljárás vagy büntetőjogi felelősségét megállapító ítélet következtében nem telepedhet le másik tagállamban. Ezt a riasztást az IMI-n keresztül attól függetlenül elő kell idézni, hogy az adott szakember élt-e bármilyen, a 2005/36/EK irányelv alapján őt megillető joggal, illetőleg hogy kérelmezte-e szakmai képzésének – akár az európai szakmai kártya kibocsátása révén, akár bármely más, az említett irányelvben előírt módon történő – elismerését. A riasztási eljárásnak összhangban kell lennie a személyes adatok és az egyéb alapjogok védelmére vonatkozó uniós szabályozással.
- (23) A más tagállamban dolgozni kívánó állampolgároknak az jelenti az egyik legnagyobb nehézséget, hogy bonyolultak és kiszámíthatatlanok az igazgatási eljárások, amelyeknek meg kell megfelelniük. A 2006/123/EK irányelv jelenleg is arra kötelezi a tagállamokat, hogy az egyablakos ügyintézési pontokon keresztül könnyű hozzáférést nyújtsanak az információkhoz és az eljárások lefolytatásához. A 2005/36/EK irányelv alapján képzéseik elismerését kérelmező állampolgárok jelenleg is igénybe vehetik az egyablakos ügyintézési pontokat, ha a 2006/123/EK irányelv hatálya alá tartoznak. Az álláskeresőkre és az egészségügyi szakemberekre azonban nem terjed ki a 2006/123/EK irányelv hatálya, és egyelőre kevés információ áll a rendelkezésükre. Ezért pontosítani kell – a felhasználó szemszögéből – a szóban forgó információ körét, és biztosítani kell, hogy az információhoz könnyen hozzá lehessen férni. Fontos az is, hogy a tagállamok mindezért ne csak nemzeti szinten feleljenek, hanem egymással és a Bizottsággal is együttműködjenek annak érdekében, hogy a szakemberek az egységes ügyintézési pontokon keresztül az Unió egészében könnyen felhasználóbarát és többnyelvű információhoz juthassanak és lefolytathassák a szükséges eljárásokat. Ehhez más internetes oldalakon – például az „Európa Önökért” portálon – is hivatkozásokat kell elhelyezni.
- (24) Indokolt a Bizottságot felhatalmazni, hogy a 2005/36/EK irányelv egyes nem alapvető elemeinek kiegészítése vagy módosítása érdekében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet aktualizálása, az európai szakmai kártyához kapcsolódó díjak kiszámítása, az európai szakmai kártya kérelmezéséhez szükséges iratok részleteinek megállapítása, a IV. mellékletben foglalt tevékenységjegyzék kiigazítása, az V. melléklet 5.1.1–5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. és 5.7.1. pontjának kiigazítása, az orvosok, általános ápolók, fogorvosok, állatorvosok, szülésznők, gyógyszerészek és építészmérnökök ismereteinek és készségeinek egyértelműsítése, a szakorvosi képzések és a fogorvosi képzések minimális képzési idejének kiigazítása, az V. melléklet 5.1.3. pontjának új szakorvosi képzésekkel való kiegészítése, az V. melléklet 5.2.1., 5.3.1., 5.4.1., 5.5.1. és 5.6.1. pontjában foglalt jegyzékek módosítása, az V. melléklet 5.3.3. pontjának új fogszakorvosi képzésekkel való kiegészítése, a közös képzési keretek alkalmazási feltételeinek megállapítása, valamint a közös

képzési vizsgák alkalmazási feltételeinek megállapítása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkálatok során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor és megszövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy a vonatkozó dokumentumok az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz egyidejűleg, kellő időben és megfelelően eljussanak.

- (25) A 2005/36/EK irányelv egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ráruházni. E hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²⁵ megfelelően kell gyakorolni.
- (26) Technikai jellegükre való tekintettel tanácsadó bizottsági eljárás szerint indokolt elfogadni azokat a végrehajtási aktusokat, amelyekkel az európai szakmai kártyához kapcsolódó szakmafüggő előírásokra irányadó közös és egységes szabályokat, az európai szakmai kártya formátumát, az európai szakmai kártya kibocsátására irányuló kérelem alátámasztásához szükséges nyelvi fordításokat, az európai szakmai kártya iránti kérelmek elbírálásának részleteit, az európai szakmai kártyán és az IMI-adatállományban tárolt információk sértetlenségének, bizalmas kezelésének és pontosságának biztosításához szükséges műszaki előírásokat és méréseket, az európai szakmai kártya rendelkezésre bocsátásának feltételeit és eljárásait, az IMI-adatállományhoz való hozzáférés feltételeit, az európai szakmai kártya hitelességének és érvényességének ellenőrzésére szolgáló műszaki eszközöket és eljárásokat, valamint a riasztási mechanizmus végrehajtását határozzák meg.
- (27) Mivel a 2006/123/EK irányelv szerinti kölcsönös értékelés kedvező tapasztalatokkal járt, célszerű hasonló értékelési rendszerről rendelkezni a 2005/36/EK irányelvben. Indokolt, hogy a tagállamok bejelentsék, mely szakmákat szabályoznak és milyen okokból, valamint hogy megállapításait egymással megvitassák. Ezzel a rendszerrel előmozdítható a szakmai szolgáltatások piacának átláthatóbbá válása.
- (28) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a szakmai képesítések elismerésére vonatkozó szabályok ésszerűsítését, egyszerűsítését és tökéletesítését a tagállamok önmagukban nem tudják kielégítően megvalósítani – hiszen elkerülhetetlen volna a követelmények és az eljárásrendek különbözősége, ami a szabályozást bonyolultabbá tenné és indokolatlan akadályokat támasztana a szakemberek mobilitásával szemben –, és ezért azok az Unió szintjén – az egyöntetűség, az átláthatóság és az összeegyeztethetőség szem előtt tartásával – jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az ugyanazon cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően az ezen irányelv szerinti szabályozás nem terjed túl azon, ami az említett célkitűzések eléréséhez szükséges.
- (29) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, [dátum]-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban a tagállamok vállalták, hogy az áttétető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan

²⁵ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy indokolt ilyen dokumentumokat benyújtani.

(30) Ezért a 2005/36/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTÁK EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2005/36/EK irányelv módosításai

A 2005/36/EK irányelv a következőképpen módosul:

(1) Az 1. cikk a következő második bekezdéssel egészül ki:

„Ez az irányelv továbbá szabályokat határoz meg a szabályozott szakmák részleges gyakorlására való jogosultságot, valamint a fizetett szakmai gyakorlaton más tagállamban való részvételre való jogosultságot és az ilyen gyakorlat elismerését illetően.”

(2) A 2. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezt az irányelvet a tagállamok minden olyan állampolgárára – beleértve a szellemi szabadfoglalkozásúakat is – alkalmazni kell, aki önálló vállalkozóként vagy munkavállalóként a szakmai képzésének megszerzése szerintitől eltérő tagállamban kíván egy szabályozott szakmát gyakorolni vagy fizetett szakmai gyakorlaton részt venni.”

(3) A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. Az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) »szakmai tapasztalat«: az adott szakma teljes munkaidőben vagy azzal egyenértékű részmunkaidőben való tényleges és jogszerű gyakorlása valamely tagállamban;”

ii. A bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„j) »fizetett szakmai gyakorlat«: felügyelt és fizetett tevékenységek folytatása egy szabályozott szakma gyakorlására való jogosultságnak vizsga alapján történő megszerzése céljából;

k) »európai szakmai kártya«: elektronikus igazolás, melyet egy szakembernek arról bocsátottak ki, hogy képzéseit egy fogadó tagállamban való letelepedés céljából elismerték, illetőleg hogy megfelelt az egy fogadó tagállamban való átmeneti és alkalmi szolgáltatásnyújtáshoz szükséges valamennyi feltételnek;

l) »egész életen át tartó tanulás«: minden olyan általános oktatás, szakoktatás és -képzés, iskolarendszeren kívüli oktatás és nem formális tanulás az élet bármely szakaszában, amely az ismeretek, a képességek és a készségek gyarapodásával jár.”

b) A (2) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Valahányszor egy tagállam elismer egy, az első bekezdés szerinti szövetséget vagy szervezetet, erről az adott tagállam tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet aktualizálására, amennyiben a szóban forgó elismerés megfelel az ebben az irányelvben foglaltaknak.

Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a harmadik albekezdésben említett elismerés nem felel meg az ebben az irányelvben foglaltaknak, a meg nem felelésről végrehajtási határozatot fogad el a szükséges információk összességének kézhezvételétől számított hat hónapon belül.”

(4) A 4. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A szakmai képesítésnek a fogadó tagállam általi elismerése révén a jogosult a fogadó tagállamban megkezdheti annak a szakmának, illetőleg – a 4f. cikkben említett esetekben – azon szakma bizonyos részének a gyakorlását, amelyre vonatkozóan a saját tagállamában képzettséggel rendelkezik, és ezt a szakmát a fogadó tagállamban ugyanolyan feltételek szerint gyakorolhatja, mint a fogadó tagállam állampolgárai.”

(5) A szöveg a következő 4a–4f. cikkel egészül ki:

„4a. cikk

Európai szakmai kártya

(1) A tagállamok a szakmai képesítéssel rendelkezők részére – kérésükre – európai szakmai kártyát bocsátanak ki, feltéve, hogy a Bizottság elfogadta a (6) bekezdés szerinti vonatkozó végrehajtási jogi aktusokat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az európai szakmai kártya tulajdonosa – azután, hogy a szóban forgó tagállam illetékes hatósága a (3) bekezdésben foglaltak szerint érvényesítette kártyáját – élhessen a 4b–4e. cikk alapján őt megillető valamennyi joggal.

(3) Amennyiben egy szakmai képesítéssel rendelkező személy a II. cím alapján olyan szolgáltatást kíván nyújtani, amelyre nem vonatkozik a 7. cikk (4) bekezdése, az európai szakmai kártyát a saját tagállam illetékes hatósága hozza létre és érvényesíti, összhangban a 4b. és a 4c. cikkel.

(4) Amennyiben egy szakmai képesítéssel rendelkező személy a III. cím I–IIIa. fejezete alapján más tagállamban kíván letelepedni és a 7. cikk (4) bekezdése alapján szolgáltatást nyújtani, az európai szakmai kártyát a saját tagállam illetékes hatósága hozza létre és a fogadó tagállam illetékes hatósága érvényesíti, összhangban a 4b. és a 4d. cikkel.

(5) A tagállamok kijelölik az európai szakmai kártyák kibocsátására illetékes hatóságokat. A szóban forgó hatóságok biztosítják az európai szakmai kártya iránti kérelmek elfogulatlan, objektív és kellő időben történő feldolgozását. Az 57b. cikkben említett segítségnyújtó központok is illetékes hatóságként járhatnak el az európai szakmai kártya kibocsátása céljából. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok tájékoztassák az állampolgárokat – beleértve a leendő kérelmezőket is – az európai szakmai kártya előnyeiről, amennyiben az rendelkezésre áll.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, melyekben rögzíti az európai szakmai kártyához kapcsolódó szakmafüggő előírásokat, az európai szakmai kártya formátumát, az európai szakmai kártya kibocsátására irányuló kérelem alátámasztásához szükséges nyelvi fordításokat és az európai szakmai kártya iránti kérelmek elbírálásának részleteit, figyelembe véve az egyes érintett szakmák sajátosságait. A szóban forgó végrehajtási aktusokat az 58. cikkben említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(7) Minden olyan díjnak, amelyet az európai szakmai kártya kibocsátásának igazgatási eljárásai kapcsán a kérelmezőnek meg kell fizetnie, ésszerűnek, arányosnak, valamint a saját és a fogadó tagállamnál felmerülő költségekkel összemérhetőnek kell lennie, és nem tarthat vissza az európai szakmai kártya kiváltásától. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a díjak kiszámítására és elosztására irányadó kritériumok rögzítéséről.

(8) A képesítéseknek az európai szakmai kártya révén történő elismerése olyan eljárási alternatíva, amely a képesítéseknek az ezen irányelv II. és III. címében foglalt eljárások szerinti elismerése helyett alkalmazható.

Az európai szakmai kártya igénybevételének lehetősége egy adott szakma kapcsán nem zárja ki, hogy az adott szakmában szakmai képesítéssel rendelkezők az európai szakmai kártyára vonatkozóktól eltérő, ebben az irányelvben foglalt eljárások, feltételek, követelmények és határidők szerint kérelmezzék képesítéseik elismerését.

4b. cikk

Európai szakmai kártya kérelmezése és IMI-adatállomány létrehozása

(1) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy a szakmai képesítéssel rendelkezők a saját tagállam illetékes hatóságához bármilyen úton – akár online módon is – fordulhatnak európai szakmai kártya iránti kérelemmel.

(2) A kérelmeket a 7. cikk (2) bekezdésében és a VII. mellékletben előírt iratokkal kell alátámasztani, az adott esetben megfelelően. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a benyújtandó iratok részleteinek megállapításáról.

(3) A saját tagállam illetékes hatósága a kérelem benyújtása után haladéktalanul visszaigazolást küld a kérelem beérkezéséről és tájékoztatja a kérelmezőt az esetleg hiányzó iratokról. Ezenkívül a [...] /EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel(*) létrehozott belső piaci információs rendszerben olyan adatállományt hoz létre, amely

tartalmazza a kérelem alátámasztására benyújtott valamennyi iratot. Amennyiben ugyanazon kérelmező újabb kérelmet nyújt be, a saját, illetve a fogadó tagállam illetékes hatóságai nem követelhetik meg az IMI-adatállományban fellelhető, még érvényes iratok ismételt benyújtását.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az európai szakmai kártyán és az IMI-adatállományban tárolt információk sértetlenségének, bizalmas kezelésének és pontosságának biztosításához szükséges műszaki előírások és intézkedések rögzítésére, valamint azon feltételek és eljárások megállapítására, amelyek szerint az európai szakmai kártyát tulajdonosa részére rendelkezésre bocsátják, beleértve a kártya letöltésének vagy az adatállomány aktualizálásának lehetőségét is. A szóban forgó végrehajtási aktusokat az 58. cikkben említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

4c. cikk

Európai szakmai kártya igénybevétele a 7. cikk (4) bekezdésének hatálya alá nem tartozó átmeneti szolgáltatásnyújtás céljára

(1) A saját tagállam illetékes hatósága a hiánytalan kérelem beérkezésétől számított két héten belül ellenőrzi a kérelmet, valamint létrehozza és érvényesíti az európai szakmai kártyát. Ezenkívül az európai szakmai kártya érvényesítéséről értesíti a kérelmezőt és azt a tagállamot, amelyben a kérelmező szolgáltatást kíván nyújtani. Az érvényesítési információknak az érintett fogadó tagállamok részére történő továbbítása képezi a 7. cikk szerinti nyilatkozatot. A fogadó tagállam a következő két évben nem tarthat igényt a 7. cikk szerinti újabb nyilatkozatra.

(2) A saját tagállam döntése, illetőleg annak ténye, hogy az (1) bekezdés szerinti kéthetes időszak elteltével nem született döntés, fellebbezés tárgya lehet a nemzeti jog szerint.

(3) Ha az európai szakmai kártya tulajdonosa más tagállamokban kíván szolgáltatást nyújtani, mint amelyek az (1) bekezdés alapján értesítést kaptak, vagy az (1) bekezdés szerinti kétéves időszakon túl is folytatni kívánja a szolgáltatásnyújtást, az (1) bekezdés szerinti európai szakmai kártyát tovább használhatja. Ebben az esetben az európai szakmai kártya tulajdonosának nyilatkozatot kell tennie a 7. cikkben foglaltak szerint.

(4) Az európai szakmai kártya mindaddig érvényes, amíg tulajdonosa az IMI-adatállományban tárolt iratok és információk alapján saját tagállamában hivatás gyakorlására jogosult marad.

4d. cikk

Európai szakmai kártya igénybevétele a 7. cikk (4) bekezdésének hatálya alá tartozó átmeneti szolgáltatásnyújtás céljára

(1) Az európai szakmai kártya iránti hiánytalan kérelem beérkezése után a saját tagállam illetékes hatósága két héten belül ellenőrzi és megerősíti a kérelem alátámasztására benyújtott iratok hitelességét és érvényességét, létrehozza az európai szakmai kártyát, a fogadó tagállam illetékes hatóságához érvényesítésre továbbítja

azt, és az említett hatóságot értesíti a kapcsolódó IMI-adatállományról. A kérelmezőt saját tagállama tájékoztatja az eljárás előrehaladásáról.

(2) A 16., a 21. és a 49a. cikk szerinti esetekben a fogadó tagállam a saját tagállam által továbbított európai szakmai kártya beérkezésétől számított egy hónapon belül dönt az európai szakmai kártyának az (1) bekezdés szerinti érvényesítéséről. Alapos kétség esetén a fogadó tagállam további információkat kérhet a saját tagállamtól. Az információkérés nem eredményezi az egy hónapos határidő felfüggesztését.

(3) A 7. cikk (4) bekezdésében és a 14. cikkben említett esetekben a fogadó tagállam a saját tagállam által továbbított európai szakmai kártya beérkezésétől számított két hónapon belül dönt arról, hogy elismeri-e a kártyatulajdonos képesítéseit vagy esetében kompenzációs intézkedéseket rendel-e el. Alapos kétség esetén a fogadó tagállam további információkat kérhet a saját tagállamtól. Az információkérés nem eredményezi a két hónapos határidő felfüggesztését.

(4) Abban az esetben, ha a fogadó tagállam a 7. cikk (4) bekezdése alapján a kérelmezőt alkalmassági vizsgára kötelezi, a kérelmezőnek a (3) bekezdés szerint meghozott döntéstől számított egy hónapon belül jogosulttá kell válnia szolgáltatásnyújtásra.

(5) Ha a fogadó tagállam nem hoz döntést a (2) és a (3) bekezdésben előírt határidőkön belül, vagy a saját tagállamtól nem kér kiegészítő információt az európai szakmai kártya beérkezésétől számított egy hónapon belül, akkor úgy kell tekinteni, hogy a fogadó tagállam érvényesítette az európai szakmai kártyát, és ezáltal a szakmai képesítés a szóban forgó szabályozott szakmának a fogadó tagállamban való gyakorlása céljából elismerést nyert.

(6) A saját tagállam által az (1) bekezdéssel összhangban tett intézkedések helyettesítik a szakmai képesítések elismerésének a fogadó tagállam nemzeti joga szerinti, bármilyen úton történő kérelmezését.

(7) A saját és a fogadó tagállam által az (1)–(5) bekezdés alapján hozott döntések, illetőleg a saját tagállam döntésének elmaradása fellebbezés tárgya lehet a nemzeti jog szerint.

4e. cikk

Az európai szakmai kártyához kapcsolódó adatfeldolgozás és -hozzáférés

(1) A saját és a fogadó tagállam illetékes hatóságai a vonatkozó IMI-adatállományt kellő időben aktualizálják az európai szakmai kártya tulajdonosa ellen indított fegyelmi eljárásokhoz, a vele szemben alkalmazott büntetőjogi szankciókhoz vagy az ezen irányelv szerinti tevékenységei folytatására nézve vélhetően következményekkel járó súlyos különös körülményekhez kapcsolódó információkkal. Az aktualizálás magában foglalja a már nem szükséges információk törlését is. Az európai szakmai kártya tulajdonosát és a vonatkozó IMI-adatállományban érdekelt illetékes hatóságokat értesíteni kell az érintett illetékes hatóságok által végzett minden aktualizálásról.

(2) Az IMI-adatállományban tárolt információhoz való hozzáférésre a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel(**) összhangban kizárólag a saját és a

fogadó tagállam illetékes hatóságai, valamint az európai szakmai kártya tulajdonosa jogosult.

(3) A közbiztonságra és a közegészségre vonatkozó rendelkezésekkel és a 95/46/EK irányelvvel(**) összhangban az egyes kérelmezőkre vonatkozó információkat kizárólag a saját és a fogadó tagállam illetékes hatóságai, az európai szakmai kártya céljára dolgozhatják fel.

(4) Az európai szakmai kártyán tárolt információk azokra az információkra korlátozódnak, amelyek szükségesek annak megállapításához, hogy a kártyatulajdonos jogosult azon szakma gyakorlására, amelyre vonatkozóan a kártyát kibocsátották; ilyen információk különösen: a családi név és az utónév, a születési hely és idő, a foglalkozás, az alkalmazandó szabályozás, az érintett illetékes hatóságok, a kártya száma, a biztonsági elemek és egy érvényes személyazonosító igazolvány adatai.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az európai szakmai kártya tulajdonosa bármikor kérhesse az IMI-rendszerben tárolt, rá vonatkozó adatállomány helyesbítését, törlését és zárolását, és hogy az európai szakmai kártya kibocsátásakor tájékoztassák őt erről a jogáról, európai szakmai kártyája kibocsátása után pedig két évente emlékeztessék rá.

(6) Az európai szakmai kártyán és az IMI valamennyi adatállományában tárolt személyes adatok feldolgozása viszonylatában a tagállamok megfelelő illetékes hatóságai a 95/46/EK irányelv értelmében adatkezelőknek tekintendők. Az (1)–(4) bekezdés szerinti feladatai ellátása és az ezzel összefüggésben történő személyesadat-feldolgozás viszonylatában a Bizottság a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet(***) értelmében adatkezelőnek tekintendő.

(7) A tagállamok előírják, hogy a munkáltatók, ügyfelek, betegek és egyéb érdekelt felek – a (2) és a (3) bekezdés sérelme nélkül – ellenőrizhetik a kártyatulajdonos által részükre felmutatott európai szakmai kártya hitelességét és érvényességét.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az IMI-adatállományhoz való hozzáférés feltételeinek, valamint az ellenőrzésére szolgáló, az első albekezdésben említett műszaki eszközöknek és eljárásoknak a rögzítéséről. A szóban forgó végrehajtási aktusokat az 58. cikkben említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

4f. cikk

Részleges gyakorlásra való jogosultság

(1) A fogadó tagállam illetékes hatósága abban az esetben engedélyezi egy szakma részleges gyakorlását a fogadó tagállam területén, ha teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) a saját tagállamban jogszerűen folytatott szakmai tevékenység és a fogadó tagállamban szabályozott szakma közötti nagyfokú eltérés következtében a kompenzációs intézkedések elrendelése valójában azt jelentené, hogy a kérelmező a fogadó tagállamban megkövetelt oktatási és képzési program

egészét köteles elvégezni ahhoz, hogy a fogadó tagállamban a szabályozott szakma teljes körű gyakorlására jogosult legyen;

b) az adott szakmai tevékenység objektív módon elkülöníthető a többi olyan tevékenységtől, amely a fogadó tagállamban része a szabályozott szakmának.

A b) pont alkalmazásában elkülöníthetőnek tekintendő az olyan tevékenység, amely a saját tagállamban önálló tevékenységként gyakorolható.

(2) A részleges gyakorlásra való jogosultság megtagadható, ha a megtagadást nyomós közérdek – például közegészségügyi megfontolás – indokolja, általa elérhető a kívánt célkitűzés, és az intézkedés nem lép túl azon, ami feltétlenül szükséges.

(3) A fogadó tagállamban való letelepedés iránti kérelmeket a III. cím I–IV. fejezetének a fogadó tagállamban való letelepedésre irányadó rendelkezéseivel összhangban kell elbírálni.

(4) A fogadó tagállamban történő átmeneti szolgáltatásnyújtásra irányuló, közegészségügyi és közbiztonsági vonatkozású tevékenységekkel kapcsolatos kérelmeket a II. címmel összhangban kell elbírálni.

(5) A 7. cikk (4) bekezdésétől és az 52. cikk (1) bekezdésétől eltérve, részleges gyakorlásra való jogosultság esetén a szakmai tevékenységet a saját tagállamban használatos szakmai címmel kell gyakorolni.

(*) HL [IMI-rendelet]

(**) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

(***) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.”

(6) Az 5. cikk a következőképpen módosul:

(a) Az (1) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a szolgáltatásnyújtó helyváltoztatása esetén, a letelepedés szerinti tagállamban nem szabályozott szakma esetében azzal a feltétellel, hogy a szolgáltatásnyújtó az adott szakmát egy vagy több tagállamban a szolgáltatásnyújtást megelőző tíz év folyamán legalább két évig gyakorolta.

Az első albekezdés b) pontja alkalmazásában a szakma kétéves gyakorlására vonatkozó feltétel nem alkalmazandó, ha az alábbiak bármelyike fennáll:

a) a szakma vagy a szakmára felkészítő képzés szabályozott;

b) a szolgáltatásnyújtó elkíséri a szolgáltatás igénybevevőjét, feltéve, hogy a szolgáltatás igénybevevőjének szokásos tartózkodási helye a szolgáltatásnyújtó letelepedés szerinti tagállama területén van, és az adott szakma nem szerepel a 7. cikk (4) bekezdésében említett jegyzékben.

(b) A cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A közjegyzők esetében a szolgáltatásnyújtás nem terjedhet ki sem közokirat kiállítására, sem egyéb olyan hitelesítési tevékenységre, amelyhez a fogadó tagállam hivatali bélyegzője szükséges.”

(7) A 7. cikk a következőképpen módosul:

(a) A (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. Az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a biztonsági és az egészségügyi ágazatban, amennyiben a saját tagállam megköveteli, igazolás arról, hogy az érintettet a szakma gyakorlásától sem ideiglenesen, sem véglegesen nem tiltották el, és vele szemben büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet nem született.”

ii. A cikk a következő f) ponttal egészül ki:

„f) a 21. cikk (1) bekezdésében említett, képesítés megszerzését tanúsító okiratok, valamint a 23., a 26., a 27., a 30., a 33., a 33a., a 37., a 39. és a 43. cikk szerinti szerzett jogokról szóló bizonyítványok esetében a fogadó tagállam nyelvének ismeretéről szóló igazolás.”

(b) A cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A szolgáltatásnyújtó által tett nyilatkozat az érintett tagállam területének egészére érvényes.”

(c) A (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az első alkalommal történő szolgáltatásnyújtás esetében, ha olyan, közegészségügyi vagy közbiztonsági vonatkozású szabályozott szakmáról van szó, amelyre nem vonatkozik a III. cím II. vagy III. fejezete szerinti feltétel nélküli elismerés, a fogadó tagállam illetékes hatósága az első szolgáltatásnyújtás előtt ellenőrizheti a szolgáltatásnyújtó szakmai képesítéseit. Ez az előzetes ellenőrzés csak akkor lehetséges, ha annak célja az, hogy megakadályozza a szolgáltatás igénybevevője egészségének, illetve biztonságának a szolgáltatásnyújtó szakmai képesítésének hiánya miatti súlyos károsodását, illetve sérelmét, és ha az ellenőrzés nem lépi túl a céljának eléréséhez szükséges mértéket.

A tagállamok benyújtják a Bizottságnak azon szakmák jegyzékét, amelyek esetében nemzeti jogszabályaik és rendelkezéseik értelmében a képesítéseket előzetesen ellenőrizni kell annak elkerülésére, hogy a szolgáltatás igénybevevőjének egészsége vagy biztonsága súlyosan károsodjék. A tagállamok mindegyik szakma esetében külön-külön a Bizottság elé tárják a jegyzékbe való felvételt alátámasztó indokokat.

Az illetékes hatóság legkésőbb a nyilatkozat és a csatolt iratok beérkezésétől számított egy hónapon belül közli a szolgáltatásnyújtóval a képesítése ellenőrzésének mellőzéséről szóló határozatát, illetőleg az ellenőrzés eredményét. Amennyiben olyan nehézség merül fel, amely késedelmet okozna, az illetékes hatóság a szolgáltatásnyújtót az első hónapon belül értesíti a késedelem okáról. A nehézséget

az említett értesítéstől számított egy hónapon belül orvosolni kell, és a határozatot a nehézség orvoslásától számított két hónapon belül véglegesíteni kell.

Ha lényeges eltérés van a szolgáltatásnyújtó szakmai képesítése és a fogadó tagállamban megkövetelt képzés között, és ez az eltérés olyan mértékű, hogy az veszélyt jelent a közegészségre vagy a közbiztonságra, és a szolgáltatásnyújtó azt szakmai tapasztalattal vagy egész életen át tartó tanulással nem tudja ellensúlyozni, akkor a fogadó tagállamnak lehetőséget kell adnia a szolgáltatásnyújtónak arra, hogy – különösen alkalmassági vizsga letételével – bizonyítsa, hogy megszerezte a hiányzó ismereteket vagy szaktudást. A szolgáltatás nyújtását a harmadik albekezdéssel összhangban hozott határozat keltétől számított egy hónapon belül minden esetben lehetővé kell tenni.

Amennyiben az illetékes hatóság a harmadik és a negyedik albekezdésben rögzített határidőkön belül nem reagál, a szolgáltatásnyújtást meg lehet kezdeni.

Ha a képesítéseket az első–ötödik bekezdés alapján ellenőrizték, a szolgáltatást a fogadó tagállam szakmai címének használatával kell nyújtani.”

- (8) A 8. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A fogadó tagállam illetékes hatóságai – kétség esetén – megkereshetik a letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságait, hogy adjanak tájékoztatást a szolgáltatásnyújtó letelepedésének jogszerűségére és jó magatartására vonatkozóan, valamint arra vonatkozóan, hogy vele szemben nem alkalmaztak szakmai jellegű fegyelmi vagy büntetőszankciót. A képesítések ellenőrzése esetén a fogadó tagállam illetékes hatóságai a letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságaitól – a közegészségre vagy a közbiztonságra nézve vélhetően veszélyt jelentő lényeges különbségek felméréséhez szükséges mértékben – tájékoztatást kérhetnek a szolgáltatásnyújtó által elvégzett szakképzésekről. A letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságai a szóban forgó tájékoztatást az 56. cikkel összhangban adják meg.”

- (9) A 11. cikk a következőképpen módosul:

- (a) Az első albekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A 13. cikk és a 14. cikk (6) bekezdése alkalmazásában a szakmai képesítések az alábbi szintek szerint kerülnek csoportosításra:”

- (b) A c) pont ii. alpontja helyébe a következő lép:

„ii. vagy szabályozott oktatás és képzés, vagy – a szabályozott szakmák esetében – a b) szint szerintinél magasabb képzettséget nyújtó, az i. pontban foglaltakkal egyenértékű képzési szintet biztosító speciális rendszerű szakképzés, amennyiben a szóban forgó szakképzés hasonló szakmai színvonalat biztosít, és a hallgatót hasonló szintű feladatkörök és munkakörök ellátására készíti fel, feltéve, hogy az oklevélhez csatolnak egy, a saját tagállam által kiadott bizonyítványt;”.

- (c) A d) és az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) olyan oklevél, amely középfokú végzettségre épülő, legalább három-, de legfeljebb négyéves képzésnek vagy azzal egyenértékű időtartamú részidős képzésnek, illetőleg – ha a saját tagállamban alkalmazandó – az európai kreditátviteli és -gyűjtési rendszer (European Credit Transfer and Accumulation System, ECTS) ezzel egyenértékű számú kreditjének egyetemen, vagy felsőoktatási intézményben, vagy más, azzal egyenértékű szintű egyéb intézményben történő sikeres elvégzését, illetve megszerzését, valamint az e középfokú végzettségre épülő képzés mellett adott esetben megkövetelt szakmai képzés sikeres elvégzését igazolja;

e) olyan oklevél, amely igazolja, hogy tulajdonosa négy évnél hosszabb, vagy annak megfelelő időtartamú részidős felsőfokú képzést, illetőleg – ha a saját tagállamban alkalmazandó – az európai kreditátviteli és -gyűjtési rendszer (European Credit Transfer and Accumulation System, ECTS) ezzel egyenértékű számú kreditjét valamely egyetemen vagy más felsőoktatási intézményben vagy azonos szintű más intézményben sikeresen elvégzett, illetve megszerzett, és adott esetben azt, hogy a felsőfokú képzés mellett előírt szakmai gyakorlatot sikeresen elvégezte.”

(d) A második bekezdést el kell hagyni.

(10) A 12. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 11. cikk hatálya alá tartozó, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratként kell kezelni – a szóban forgó szint vonatkozásában is – az olyan, valamely tagállam illetékes hatósága által kibocsátott, előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot vagy okirategyüttest, amely egy képzésnek az Unióban való – teljes idejű vagy részidős, iskolarendszerű vagy egyéb tanrend szerinti – sikeres elvégzését igazolja, amelyet az adott tagállam egyenértékű szintűnek ismer el, és amely a szakma gyakorlásának megkezdése, illetőleg a szakma gyakorlása tekintetében birtokosának ugyanazokat a jogokat biztosítja, vagy az érintett szakma gyakorlására készít fel.”

(11) A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Az elismerés feltételei

(1) Ha a fogadó tagállam egy szabályozott szakma gyakorlásának megkezdését vagy gyakorlását meghatározott szakmai képesítés meglétéhez köti, a szóban forgó tagállam illetékes hatósága az adott szakma gyakorlásának megkezdését és gyakorlását a tagállam saját állampolgáira alkalmazottakkal azonos feltételekkel engedélyezi olyan kérelmezőknek, akik rendelkeznek olyan, a 11. cikk szerinti képzettségi tanúsítvánnyal vagy előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal, amelyet egy másik tagállam követel meg ahhoz, hogy területén az adott szakma gyakorlását megkezdhessék, illetőleg azt gyakorolhassák.

A képzettségi tanúsítványokat és az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratokat minden tagállamban egy, az adott tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései alapján kijelölt illetékes hatóság bocsátja ki.

(2) A szakma (1) bekezdés szerinti gyakorlásának megkezdését és gyakorlását az olyan kérelmező számára is engedélyezni kell, aki olyan, a 11. cikk szerinti képzettségi tanúsítvánnyal vagy előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik, amelyet egy, az adott szakmát nem szabályozó másik tagállam bocsátott ki.

A képzettségi tanúsítványnak, illetve az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratnak meg kell felelnie a következő feltételeknek:

a) a tanúsítványt, illetve az okiratot valamelyik tagállamnak az adott tagállam törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseivel összhangban kijelölt illetékes hatósága bocsátotta ki;

b) a tanúsítvány, illetve az okirat tanúsítja, hogy tulajdonosát felkészítették a szóban forgó szakma gyakorlására.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés szerinti képzettségi tanúsítványok és előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratok, valamint a szabályozott képzés elvégzéséről vagy a 11. cikk c) pontjának i. alpontja szerinti szinttel egyenértékű, speciális rendszerű képzés vagy szakképzés elvégzéséről szóló bizonyítványok esetében a fogadó tagállam elfogadja a saját tagállam által tanúsított, illetve igazolt szintet.

(4) E cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve a fogadó tagállam illetékes hatósága a képzettségi tanúsítványok tulajdonosaitól megtagadhatja a szakma gyakorlásának megkezdését és a szakma gyakorlását abban az esetben, ha szakmának a tagállam területén történő gyakorlásához szükséges nemzeti képesítés a 11. cikk d) vagy e) pontja alá tartozik.”

(12) Az 14. cikk a következőképpen módosul:

(a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 13. cikk nem zárja ki azt, hogy a fogadó tagállam megkövetelje a kérelmezőtől maximum 3 éves alkalmazkodási időszak letöltését vagy alkalmassági vizsga letételét, ha az általa elvégzett képzés a szakmai tevékenységek vonatkozásában a fogadó tagállam képzését alkotó tantárgyaktól lényegesen eltérő tantárgyakat foglal magában.”;

(b) A (2) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a második albekezdésben említett eltérés nem helyénvaló, vagy nincs összhangban az uniós joggal, az összes szükséges információ megszerzését követő hat hónapon belül végrehajtási határozatot fogad el, melyben felkéri az adott tagállamot arra, hogy tartózkodjon a tervezett intézkedés megtételétől. Amennyiben a Bizottság a fenti határidőn belül nem ad választ, az eltérést alkalmazni lehet.”;

(c) A (3) bekezdés az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„A közjegyzői szakma vonatkozásában a fogadó tagállam a kompenzációs intézkedés megállapítása során figyelembe veheti az e szakmához a fogadó

tagállam területén kapcsolódó jellemző tevékenységeket, különös tekintettel az alkalmazandó joghoz kapcsolódókra.”;

- (d) A (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) és (5) bekezdés alkalmazásában a „lényegesen eltérő tantárgyak” olyan tantárgyakat jelentenek, amelyek ismerete a szakma gyakorlásához feltétlenül szükséges, és amelyek tekintetében a migráns által végzett képzés jelentős eltéréseket mutat a fogadó tagállamban megkövetelt képzéstől a tartalom vonatkozásában.

(5) Az (1) bekezdés alkalmazásánál kellő tekintettel kell lenni az arányosság elvére. Különösen, ha a fogadó tagállam alkalmazkodási időszak letöltését vagy alkalmassági vizsga letételét kívánja megkövetelni a kérelmezőtől, előbb meg kell győződnie arról, hogy a kérelmező által bármely tagállambeli vagy harmadik országbeli szakmai tapasztalata során, valamint az egész életen át tartó tanulás útján szerzett ismeretek, képességek és készségek olyan jellegűek-e, hogy tartalmilag teljesen vagy részben lefedik a (4) bekezdésben említett, lényegesen eltérő tantárgyakat.”;

- (e) A cikk a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az alkalmazkodási időszakot vagy az alkalmassági vizsgát elrendelő határozatot megfelelően indokolni kell. Az indoklásnak különösen a következőkre kell kitérnie:

- a) a fogadó tagállam által megkövetelt képesítési szint, valamint a kérelmező képesítési szintjének rögzítése a 11. cikkben meghatározott besorolás alapján;
- b) annak a tantárgynak vagy azoknak a tantárgyaknak a meghatározása, melyek esetében lényeges eltérések kerültek megállapításra;
- c) a lényeges eltérés kifejtése a tantárgy tartalmát illetően;
- d) annak kifejtése, hogy miért akadályozza e lényeges eltérés azt, hogy a kérelmező kielégítő módon gyakorolja szakmáját a fogadó tagállamban;
- e) annak kifejtése, hogy ezeket a lényeges eltéréseket miért nem kompenzálják a kérelmező szakmai tapasztalata során vagy az egész életen át tartó tanulás útján megszerzett ismeretei, képességei és készségei.

(7) Az 1. cikkben említett alkalmassági vizsga évente legalább kétszer kerül megrendezésre. A kérelmezőknek ezenfelül lehetőséget kell biztosítani arra, hogy legalább egyszer megismételhessék a vizsgát, amennyiben az első vizsga sikertelen volt.”.

- (13) A 15. cikket el kell hagyni.

- (14) A 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

A IV. mellékletben meghatározott tevékenységek jegyzékeinek kiigazítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a IV. mellékletben felsorolt azon tevékenységek jegyzékeinek a nomenklátúra naprakésszé tétele vagy egyértelművé tétele céljából végzett kiigazítása vonatkozásában, amelyek tekintetében a szakmai tapasztalat elismerésére a 16. cikk szerint kerül sor, feltéve, hogy ez a kiigazítás nem jelenti az egyes kategóriákba sorolt tevékenységek körének szűkítését.”.

(15) A 21. cikk (4), (6), valamint (7) bekezdését el kell hagyni.

(16) Az irányelv a következő 21a. cikkel egészül ki:

„21a. cikk

Bejelentési eljárás

(1) Minden tagállam értesíti a Bizottságot azokról a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről, amelyeket az előírt képesítések megszerzését tanúsító okiratoknak az e fejezet hatálya alá tartozó területen történő kibocsátását illetően elfogad.

A 8. szakaszban említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat esetében ezt az értesítést – összhangban az első albekezdéssel – a többi tagállamhoz is el kell juttatni.

(2) Az (1) bekezdésben említett értesítéshez olyan jelentést kell csatolni, mely igazolja, hogy az értesítés tárgyát képező előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat megfelel az ebben az irányelvben foglalt vonatkozó követelményeknek. A jelentést egy a tagállam által kijelölt megfelelő hatóság vagy szerv bocsátja ki, mely képes annak felmérésére, hogy az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat megfelel-e az ebben az irányelvben foglaltaknak.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az V. melléklet 5.1.1. – 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. és 5.7.1. pontjának kiigazítása céljából, felsorolva és naprakésszé téve az előírt képesítések megszerzését tanúsító okiratoknak a tagállamok által elfogadott címeit, és adott esetben az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot kibocsátó szerv megnevezését, az okiratot kísérő igazolás megnevezését, és a megfelelő szakmai címeket.

(4) Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben említett bejelentett jogi aktusok nem felelnek meg az ebben az irányelvben foglaltaknak, a meg nem felelésről végrehajtási határozatot fogad el a szükséges információk összességének kézhezvételétől számított hat hónapon belül.”.

(17) A 22. cikk a következő második bekezdéssel egészül ki:

„Az első bekezdés b) pontjának alkalmazásához a tagállamok illetékes hatóságai [időpont megjelölése – a 3. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében

meghatározott napot követő nap]-i kezdettel, majd ezt követően ötévente a Bizottság és a többi tagállam elé terjesztik az orvosok, szakorvosok, általános ápolók, fogorvosok, fogszakorvosok, állatorvosok, szülésznők és gyógyszerészek szakmai továbbképzésével kapcsolatos eljárásokról szóló, nyilvánosan hozzáférhető jelentéseiket.”.

(18) A 24. cikk a következőképpen módosul:

(a) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az általános orvosi képzésnek összesen legalább ötéves, az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is megadható tanulmányi időszakot kell magában foglalnia, mely legalább 5°500 órányi, egyetem által vagy egyetem felügyelete alatt nyújtott elméleti és gyakorlati képzésből áll.

Azok esetében, akik tanulmányaikat 1972. január 1-je előtt kezdték meg, az első albekezdésben említett képzés hat hónapig tartó, teljes idejű, egyetemi szintű és az illetékes hatóságok által felügyelt gyakorlati képzést tartalmazhat.”;

b) A cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározására:

a) a (3) bekezdés a) pontjában említett tudományok ismeretének megfelelő, a technológiai és tudományos haladáshoz igazodó szintje, valamint az ebből adódó elvárt és szükséges készségek;

b) a (3) bekezdés b) pontjában említett ismeretek megértésének megfelelő foka és az ehhez szükséges, a tudományos haladáshoz, valamint a tagállamok oktatási területét érintő változásokhoz igazodó készségek;

c) a (3) bekezdés c) pontjában említett klinikai szakterületek és gyakorlatok ismeretének megfelelő szintje, valamint az ilyen fokú ismeretből adódó, a tudományos és technológiai haladásnak megfelelő elvárt és szükséges készségek;

d) a (3) bekezdés d) pontjában említett klinikai gyakorlat megfelelő szintje és az ebből a gyakorlatból adódó, a tudományos haladáshoz, valamint a tagállamok oktatási területét érintő változásokhoz igazodó elvárt és szükséges készségek.”.

(19) A 25. cikk a következőképpen módosul:

(a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A szakorvosi képzésre történő felvétel feltétele a 24. cikk (2) bekezdésében említett általános orvosi képzési program befejezése és érvényes lezárása, amelynek során a hallgató elsajátította a megfelelő orvostudományi alapismereteket.”;

(b) A cikk az alábbi (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A tagállamok nemzeti jogszabályi rendelkezéseik keretében részleges mentesítést adhatnak a szakorvosi képzés egyes részeinek elvégzése alól,

amennyiben az érintett szakember a képzésnek ezen részeit már elvégezte az V. melléklet 5.1.3. pontjában felsorolt valamely szakorvosi képzés keretében, valamint megszerezte a szakorvosi képesítést ugyanabban a tagállamban. A tagállamok biztosítják, hogy az általuk adott mentesítés az V. melléklet 5.1.3. pontjában említett szakorvosi képzés legrövidebb időtartamának legfeljebb egyharmad részére vonatkozzon.

A tagállamok értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot az érintett nemzeti jogszabályokról, valamint ennek keretében részletes indoklással szolgálnak a fentiekben meghatározott részleges mentesítések vonatkozásában.”;

(c) Az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az V. melléklet 5.1.3. pontjában említett képzések minimális időtartamának a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása érdekében.”.

(20) A 26. cikk második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a tagállamok legalább harmadában megtalálható új orvostudományi szakterületek felvételre kerüljenek az V. melléklet 5.1.3. pontjába, és így az irányelv a nemzeti jogi szabályozás változásaihoz igazodva naprakésszé váljon.”.

(21) A 28. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A háziiorvosi szakképzésre történő felvétel feltétele a 24. cikk (2) bekezdésében említett általános orvosi képzés befejezése és érvényes lezárása.”.

(22) A 31. cikk a következőképpen módosul:

(a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az általános ápolói képzésre történő felvétel feltétele vagy egy 12 éves általános és középiskolai oktatás elvégzése, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága vagy szerve által kibocsátott oklevél vagy bizonyítvány, vagy egyéb okirat igazol, vagy egy ápolóképző intézmény ezzel egyenértékű felvételi vizsgájának sikeres letételét tanúsító bizonyítvány.”;

(b) A (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy az V. melléklet 5.2.1. pontjában foglalt jegyzéket módosítani lehessen az oktatás, a tudomány és a technika területén végbement haladáshoz történő hozzáigazítás végett.”;

(c) A (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az általános ápolói képzés időtartama legalább három év; a képzés legalább 4 600 óras elméleti képzést és klinikai gyakorlatot foglal magában, amelyen belül az elméleti képzés tartama a teljes képzés minimális időtartamának legalább egyharmadát, a klinikai gyakorlat pedig legalább a felét teszi ki. A tagállamok részlegesen mentesíthetik azokat, akik képzésének egy része olyan kurzusokon történt, amelyek legalább ezzel egyenértékű szintűek voltak.”;

d) A cikk a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározására:

a) a (6) bekezdés a) pontjában említett, az általános ápolói tevékenységek alapját képező tudományok ismeretének megfelelő, a technológiai és tudományos haladáshoz igazodó szintje, valamint az ebből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz, valamint az oktatás területét érintő legújabb változásokhoz alkalmazkodó elvárt és szükséges készségek;

b) a (6) bekezdés a) pontjában említett ismeretek megértésének megfelelő foka és az ebből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz, valamint az oktatás területét érintő legújabb változásokhoz igazodó szükséges készségek;

c) a (6) bekezdés b) pontjában említettek ismeretének megfelelő foka és az ebből adódó, a tudományos haladáshoz, valamint az oktatás területét érintő legújabb változásokhoz igazodó szükséges készségek;

d) a (6) bekezdés c) pontjában említett klinikai gyakorlat megfelelősége, valamint a megfelelő klinikai gyakorlatból adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz, valamint az oktatás területét érintő legújabb változásokhoz igazodó szükséges készségek.”.

(23) A 33. cikk a következőképpen módosul:

(a) A cikk az alábbi (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok automatikusan elismerik az általános ápolói képesítéseket olyan esetekben, amelyekben a kérelmező a képzést [időpont megjelölése – a módosított irányelv hatályba lépésének napja] megelőzően kezdte meg, a képzésre történő felvétel feltétele egy 10 éves vagy ennek megfelelő szintű általános oktatás elvégzése volt, és a képesítés egyébként valamennyi, a 31. cikkben megadott képzési követelménynek megfelel.”;

(b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azokat az előírt ápolói képesítés megszerzését tanúsító okiratokat, amelyeket Lengyelországban a képzést 2004. május 1-je előtt elvégző ápolók részére, a 31. cikkben megállapított képzési minimumkövetelményeknek meg nem felelő képzés nyomán bocsátottak ki, amely képzést olyan felsőfokú alapképzési fokozatot tanúsító oklevél igazol, és amelyet az ápolói és a szülésznői szakmáról szóló törvény és egyéb jogszabályok módosításáról szóló, 2004. április 20-i törvény (A Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönyének 2004. április 30-i 92. száma, 885. tétel) 11. cikkében, valamint a középiskolai bizonyítvánnyal (záróvizsga – érettségi) rendelkező, az

ápolói és szülésznői szakmát oktató egészségügyi líceumban és egészségügyi szakiskolában végzett ápolók és szülésznők képzésének részletes feltételeiről szóló, 2004. május 11-i egészségügyi miniszteri rendeletet módosító 2010. április 12-i egészségügyi miniszteri rendeletben (A Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönyének 2010. április 21-i 65. száma, 420. tétel) szereplő különleges továbbképző program keretében szereztek, minden tagállam elismeri annak ellenőrzése céljából, hogy az érintett személy hasonló szintű ismeretekkel és szaktudással rendelkezik-e, mint azok az ápolók, akik az V. melléklet 5.2.2. pontjában Lengyelországra vonatkozóan meghatározott képesítéssel rendelkeznek.”.

(24) A 34. cikk a következőképpen módosul:

(a) A (2) bekezdés első és második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A fogorvosi alapképzés összesen legalább ötéves időtartamú, teljes idejű elméleti és gyakorlati – legalább az V. melléklet 5.3.1. pontjában leírt programot tartalmazó –, az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is meghatározható tanulmányokat foglal magában, amelyekre egyetemen vagy azzal egyenértékű szintűként elismert képzést adó, vagy egyetem felügyelete alatt álló felsőoktatási intézményben kerül sor.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy az V. melléklet 5.2.1. pontjában foglalt jegyzéket hozzáigazítsa a tudományos és technikai haladáshoz.”;

b) A cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározására:

a) a (3) bekezdés a) pontjában említett, a fogászat alapját képező tudományok megfelelő ismeretének és a tudományos módszerek megértésének foka és az ilyen fokú ismeretből és megértésből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz, valamint az oktatás területét érintő legújabb változásokhoz igazodó szükséges készségek;

b) a (3) bekezdés b) pontjában említett ismeretek megértésének megfelelő szintje és az ebből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz, valamint az oktatás területét érintő legújabb változásokhoz igazodó szükséges készségek;

c) a (3) bekezdés c) pontjában említett ismeretek megértésének megfelelő szintje és az ebből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz igazodó szükséges készségek;

d) a (3) bekezdés d) pontjában említett klinikai szaktárgyak és módszerek ismeretének megfelelő szintje és az ebből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz igazodó szükséges készségek;

e) a (3) bekezdés e) pontjában említett klinikai gyakorlat megfelelő, az oktatás területét érintő legújabb változásokhoz igazodó szintje.”.

(25) A 35. cikk a következőképpen módosul:

(a) A (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A fogszakorvosi teljes idejű képzése legalább hároméves időtartamú, az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is meghatározható tanulmányokat foglal magában, amelyekre az illetékes hatóságok vagy szervek felügyelete mellett kerül sor. A képzés keretében a fogszakorvosnak készülő fogorvos személyesen vesz részt az érintett intézmény tevékenységében és feladataiban.”;

(b) A (2) bekezdésben a harmadik albekezdést el kell hagyni;

(c) A cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a (2) bekezdésben említett képzések minimális időtartamának a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása érdekében.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a tagállamok legalább harmadában megtalálható új fogorvosi szakterületek felvételre kerüljenek az V. melléklet 5.3.3. pontjába, és így az irányelv a nemzeti jogi szabályozás változásaihoz igazodva, naprakésszé váljon.”.

(26) A 38. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés első és második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az állatorvosi képzés összesen legalább ötéves, teljes idejű, elméleti és gyakorlati – legalább az V. melléklet 5.4.1. pontjában leírt tanulmányi programot tartalmazó –, az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is meghatározható tanulmányokból áll, amelyre egyetemen, vagy egyetemivel egyenértékű szintűként elismert képzést adó, illetve egyetem felügyelete alatt álló felsőoktatási intézményben kerül sor.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az V. melléklet 5.4.1. pontjában foglalt jegyzéknek a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása érdekében.”;

b) A cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározására:

a) a (3) bekezdés a) pontjában említett tudományok ismeretének megfelelő szintje, valamint az ebből adódó, a technológiai és tudományos haladáshoz igazodó szükséges készségek;

b) a (3) bekezdés b) pontjában említett, az egészséges állatok felépítésével és működésével kapcsolatos ismeretek megfelelő szintje, valamint az ebből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz igazodó szükséges készségek;

c) a (3) bekezdés c) és d) pontjában említett, az állatok viselkedésével, védelmével és betegségeinek okaival kapcsolatos ismeretek megfelelő szintje, valamint az ebből fakadó, a tudományos és technológiai haladáshoz igazodó szükséges készségek;

d) a (3) bekezdés e) pontjában említett, a preventív gyógyászattal kapcsolatos ismeretek megfelelő szintje, valamint az ebből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz igazodó szükséges készségek;

e) a (3) bekezdés f) pontjában említett ismeretek megértésének megfelelő szintje, valamint az ebből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz igazodó szükséges készségek;

f) a (3) bekezdés h) pontjában említett klinikai gyakorlat és egyéb gyakorlati tapasztalat megfelelő szintje, valamint az ebből adódó, az oktatás területét érintő legújabb változásokhoz igazodó szükséges készségek.”.

(27) A 40. cikk a következőképpen módosul:

(a) Az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az V. melléklet 5.5.1. pontjában foglalt jegyzék módosításának vonatkozásában, a jegyzéknek az oktatás, a tudomány és a technika területét érintő haladáshoz való hozzáigazítása érdekében.”;

(b) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A szülésznőképzésre történő felvételt a következő feltételek valamelyikének teljesítéséhez kell kötni:

a) az I. irány esetében legalább 12 éves általános iskolai és középiskolai oktatás elvégzése vagy egy szülésznőképző intézmény ezzel egyenértékű felvételi vizsgájának sikeres letételét tanúsító bizonyítvány;

b) a II. irány esetében az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett, előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat.”;

c) A cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározására:

a) a (3) bekezdés a) pontjában említett, a szülésznői tevékenységek alapját képező tudományok ismeretének megfelelő szintje, valamint az ebből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz igazodó szükséges készségek;

b) a (3) bekezdés c) pontjában említett ismeretek megértésének megfelelő foka, valamint az ebből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz igazodó szükséges készségek;

c) a (3) bekezdés d) pontjában említett megfelelő klinikai gyakorlat és az ebből adódó, a legújabb oktatási reformokhoz, valamint a tudományos és technológiai haladáshoz igazodó szükséges készségek;

d) a (3) bekezdés e) pontjában említett, az egészségügyi személyzet képzése terén fennálló hozzáértés és az ilyen személyzettel végzett munka terén meglévő tapasztalat megfelelő szintje, és az ebből fakadó, az oktatás területét érintő legújabb reformokhoz, valamint a tudományos és technológiai haladáshoz igazodó szükséges készségek.”.

(28) A 41. cikk (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az V. melléklet 5.5.2. pontjában említett, előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratokat a 21. cikk alapján feltétel nélkül el kell ismerni, amennyiben ezek a következő kritériumok valamelyikének megfelelnek:

a) legalább hároméves, teljes idejű szülésznőképzés;

b) legalább kétéves és legalább 3 600 órányi képzést tartalmazó teljes idejű szülésznőképzés, amelynek feltétele az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett, előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat megléte;

c) legalább 18 hónapos és legalább 3 000 órányi képzésből álló teljes idejű szülésznőképzés, amelynek feltétele az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett, előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat megléte, és amelyet olyan egyéves szakmai tapasztalat követett, amelyről a (2) bekezdéssel összhangban igazolást bocsátottak ki.”

(29) A 43. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratokat a tagállamok automatikusan elismerik olyan esetekben, melyekben a kérelmező a képzést [időpont megjelölése – a módosított irányelv hatályba lépésének napja] megelőzően kezdte meg, és a képzésre történő felvétel feltétele az I. irány esetében a 10 éves vagy ennek megfelelő szintű általános és középiskolai oktatás elvégzése, a II. irány esetében pedig egy 10 éves általános ápolói képzés befejezése vagy az azzal egyenértékű felvételi feltételek teljesítése a szülésznőképzés megkezdését megelőzően.”.

(30) A 44. cikk a következőképpen módosul:

(a) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az előírt gyógyszerészi képesítés megszerzését tanúsító okirat legalább ötéves, az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is meghatározható képzés elvégzését tanúsítja, amely legalább a következőket tartalmazza:

a) négyéves, teljes idejű elméleti és gyakorlati képzés egyetemen, vagy azzal egyenértékű szintűként elismert, illetve egyetem felügyelete alatt álló felsőoktatási intézményben;

b) az elméleti és gyakorlati képzés lezárultát követően hat hónapos gyakorlat közforgalmú gyógyszerertárban vagy kórházban az adott kórház gyógyszerészeti osztályának felügyelete alatt.

Az ebben a bekezdésben említett képzési ciklusnak legalább az V. melléklet 5.6.1. pontjában leírt programot tartalmaznia kell. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az V. melléklet 5.6.1. pontjában foglalt jegyzék módosításának vonatkozásában, a jegyzéknek a tudományos és technikai haladáshoz való hozzáigazítása érdekében.

A második albekezdésben említett módosítások egy tagállamban sem vonhatják maguk után azon meglévő jogszabályi alapelvek módosítását, amelyek a képzés tekintetében a szakmák szerkezetére, valamint amelyek a szakma gyakorlásának természetes személyek általi megkezdésére vonatkoznak.”;

b) A cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározására:

a) a (3) bekezdés a) pontjában említett, a gyógyszerek és a gyógyszergyártás során felhasznált anyagok ismeretének megfelelő szintje, valamint az ebből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz igazodó szükséges készségek;

b) a (3) bekezdés b) pontjában említett ismeretek megértésének megfelelő szintje, valamint az ebből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz igazodó szükséges készségek;

c) a (3) bekezdés c) pontjában említett ismeretek megértésének megfelelő szintje, valamint az ebből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz igazodó szükséges készségek;

d) a (3) bekezdés d) pontjában említett, a tudományos adatok értékelésére vonatkozó ismeretek megfelelő szintje, valamint az ebből adódó, a tudományos és technológiai haladáshoz igazodó szükséges készségek.”.

(31) A 45. cikk (2) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

„h) a gyógyszerkészítmények mellékhatásainak bejelentése az illetékes hatóságok felé.”.

(32) A 46. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„46. cikk

Építészmérnökök képzése

(1) Az építészmérnöki képzés legalább hatéves, az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is meghatározható tanulmányokat foglal magában. A valamely tagállamban folytatott képzés a következőkből áll:

a) legalább négyéves, teljes idejű, egyetemen vagy azzal egyenértékű oktatási intézményben végzett, sikeres egyetemi szintű vizsgával lezárt tanulmányok, és egy legalább kétéves fizetett szakmai gyakorlat;

b) legalább ötéves, teljes idejű, egyetemen vagy azzal egyenértékű oktatási intézményben végzett, sikeres egyetemi szintű vizsgával lezárt tanulmányok, és egy legalább egy éves fizetett szakmai gyakorlat.

(2) A képzésnek, amelynek egyetemi szintűnek kell lennie, és amelyben a fő összetevő az építészet kell legyen, egyensúlyt kell fenntartania az építészeti képzés elméleti és gyakorlati elemei között, valamint garantálnia kell a következő ismeretek, képességek és készségek megszerzését:

a) az esztétikai és műszaki követelményeket is kielégítő építészeti tervek elkészítésének képessége;

b) az építésztörténet és az építészeti elméletek, valamint a kapcsolódó művészetek, technológiák és tudományok megfelelő ismerete;

c) az építészeti tervezés minőségére ható képzőművészetek ismerete;

d) a várostervezés és a tervezés megfelelő ismerete, a tervezési folyamathoz szükséges képességek megléte;

e) az emberek és épületek, az épületek és a környezet közötti kapcsolat ismerete, valamint annak a szükségszerűségnek a megértése, hogy az épületeket és a közöttük lévő teret az emberi igényekhez és léptékekhez kell igazítani;

f) az építész-mérnöki szakma és az építész-mérnök társadalmon belüli szerepének megértése, különösen a társadalmi tényezőket figyelembe vevő előzetes tervek készítésében;

g) tervezési projektekhez szükséges vizsgálati módszerek és vázlatkészítés ismerete;

h) a szerkezettervezés és az épülettervezéssel kapcsolatos építési és műszaki problémák megértése;

i) a fizikai problémák és technológiák, valamint az épületek funkcióinak ismerete, hogy azokban kényelmes és az éghajlat elleni védelmet biztosító belső feltételeket lehessen teremteni;

j) a szükséges tervezési szakértelem, amely kielégíti a felhasználók igényeit a költségtényezők és az építési előírások szabta keretek között;

k) azoknak az iparágaknak, szervezeteknek, szabályozásoknak és eljárásoknak a megfelelő ismerete, amelyek szerepet játszanak a tervezést követő kivitelezésben, valamint a tervek általános tervbe történő foglalásában.

(3) A fizetett szakmai gyakorlatot valamely tagállamban, olyan személy felügyelete alatt kell elvégezni, aki a gyakorlati képzés biztosításához szükséges képességei vonatkozásában megfelelő garanciákkal rendelkezik. A szakmai gyakorlatra az (1) bekezdésben meghatározott tanulmányok befejezését követően kerül sor. A fizetett

szakmai gyakorlat lezárását az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirathoz csatolt bizonyítvány által kell igazolni.

(4) „A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők meghatározására:

a) a (2) bekezdés i) pontjában említett ismeretek megértésének megfelelő szintje és az ebből adódó, a technológiai haladáshoz és az oktatás területét érintő legújabb változásokhoz igazodó szükséges készségek;

b) a (2) bekezdés j) pontjában említett szükséges tervezési szakértelem és az ebből adódó, a technológiai haladáshoz és a képzés területén a közelmúltban végbement változásokhoz igazodó szükséges készségek.”.

(33) A 47. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„47. cikk

Eltérések az építészmérnöki képzés feltételeitől

A 46. cikktől eltérve, a következőket szintén a 21. cikknek megfelelőként kell elismerni: szociális fejlesztő programok vagy nem teljes idejű egyetemi tanulmányok részét képező képzés, amely megfelel a 46. cikkben említett követelményeknek, ha ezt az igazolja, hogy olyan személy, aki legalább hét évet dolgozott az építészet területén egy építészmérnök vagy egy építész iroda felügyelete mellett, sikeres építészmérnöki vizsgát tett. A vizsgának egyetemi szintűnek kell lennie, és egyenértékűnek kell lennie a 46. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett záróvizsgával.”.

(34) A 49. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés az V. mellékletben felsorolt előírt építész képesítések megszerzését tanúsító okirat esetében is alkalmazandó, amennyiben a képzés *[időpont megjelölése – két évvel a 3. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében foglalt időpontot követően]* megelőzően vette kezdetét.”.

(35) A III. cím a következő IIIA. fejezettel egészül ki:

„IIIA. fejezet

A közös képzési elvek alapján történő feltétel nélküli elismerés

49a. cikk

Közös képzési keret

(1) E cikk alkalmazásában a „közös képzési keret” az ismeretek, képességek és készségek valamely szakma gyakorlásához szükséges összességét jelenti. E szakma megkezdésének és gyakorlásának céljára a tagállam az említett képzési keret alapján megszerzett képesítéseket tanúsító okiratoknak saját területén ugyanazt a hatályt biztosítja, mint a saját maga által kibocsátott előírt képesítés megszerzését tanúsító

okiratoknak, amennyiben a képzési keret megfelel a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek. E feltételek tiszteletben tartják a (3) bekezdésben meghatározottakat.

(2) A közös képzési keret megfelel a következő feltételeknek:

- a) a közös képzési keret a III. cím I. fejezetében meghatározott, a képzés elvégzését tanúsító okiratok elismerésének általános rendszeréhez képest több szakember számára teszi lehetővé a tagállamok közötti mobilitást;
- b) az érintett szakma legalább a tagállamok egyharmadában szabályozott szakmának minősül;
- c) a tudás, a képességek és a készségek közösen meghatározott összessége a tagállamok legalább egyharmadának oktatási és képzési rendszereiben meghatározott tudást, képességeket és készségeket egyesíti;
- d) a közös képzési keretben meghatározott tudás, képességek és készségek az európai képesítési keretrendszer szintjeire vonatkoznak, az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó európai képesítési keretrendszer létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi ajánlás(*) II. mellékletében meghatározottak szerint;
- e) az érintett szakma nem tartozik másik közös képzési keret hatálya alá, és az eddigiekben nem került szabályozásra a III. fejezet III. címe alatt;
- f) a közös képzési keretet átlátható szabályozási eljárás keretében, olyan tagállamokat képviselő érdekelték részvételével határozták meg, melyekben a szakma még nem került szabályozásra;
- g) a közös képzési keret valamennyi tagállam állampolgárai számára lehetővé teszi a képesítések e képzési kereten belüli megszerzését anélkül, hogy ennek feltétele lenne a valamely szakmai szervezetben fennálló tagság vagy az említett szervezet nyilvántartásába történő felvétel.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a tudás, a képességek és a készségek közös rendszerének, valamint a közös képzési kereten belül megszerzhető képesítések meghatározását illetően.

(4) A tagállamok értesítik a Bizottságot a (3) bekezdésben említett közös képzési keretnek megfelelően megszerzendő szakmai címről.

(5) A tagállam kérelmezheti a (3) bekezdésben említett közös képzési keret alkalmazásától való eltérést saját területén, amennyiben egyébként fennállna annak kényszere, hogy egy új szabályozott szakmát kell saját területén bevezetnie, ha szükségessé válna a meglévő, a szakmák szerkezetére vonatkozó nemzeti alapelvek megváltoztatása az érintett szakmákhoz kapcsolódó képzés és a szakmák gyakorlásának megkezdéséhez előírt feltételek vonatkozásában, vagy ha a tagállam nem óhajtja nemzeti képesítési rendszerét a közös képzési keretben foglalt képesítésekkel összekapcsolni. A Bizottság végrehajtási határozatot fogadhat el az eltérés engedélyezésére az érintett tagállamok számára.

Közös képzési vizsgák

(1) E cikk alkalmazásában a közös képzési vizsga olyan alkalmassági vizsgát jelent, mely felméri, hogy az érintett szakember mennyiben alkalmas valamely szakma gyakorlására az adott szakmát szabályozó valamennyi tagállamban. A közös képzési vizsga sikeres teljesítése lehetővé teszi, hogy az érintett szakmai tevékenység valamely tagállamban az adott tagállamban szakmai képesítést szerző szakemberekre vonatkozó feltételekkel megegyező feltételek mellett legyen megkezdhető és gyakorolható.

(2) A közös képzési vizsga megfelel a következő feltételeknek:

- a) a közös képzési vizsga a III. cím I. fejezetében meghatározott, a képzés elvégzését tanúsító okiratok elismerésének általános rendszeréhez képest több szakember számára teszi lehetővé a tagállamok közötti mobilitást;
- b) az érintett szakma legalább a tagállamok egyharmadában szabályozott szakmának minősül;
- c) a közös képzési vizsgát átlátható szabályozási eljárás keretében, olyan tagállamokat képviselő érdekelték részvételével határozták meg, melyekben az adott szakma még nem került szabályozásra;
- d) a közös képzési vizsga valamennyi tagállam állampolgára számára lehetővé teszi az említett vizsgán való részvételt és közös képzési vizsgák szervezését anélkül, hogy ennek feltétele lenne a valamely szakmai szervezetben fennálló tagság vagy az említett szervezet nyilvántartásába történő felvétel.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a közös képzési vizsga feltételeinek meghatározására.

(*) HL C 111., 2008.5.6., 1.o.”.

(36) Az 50. cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Alapos kétség esetén a fogadó tagállam kérheti egy másik tagállam illetékes hatóságától, hogy igazolja azt, hogy a kérelmezőt nem függesztették fel és nem tiltották el szakmájának gyakorlásától a kérelmező szakmai tevékenységének gyakorlásával összefüggő súlyos szakmai köteleességszegés vagy bűncselekmények elkövetése miatt.”

(37) Az 52. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállam nem biztosíthatja a szakmai cím használatát valamely szakmai képesítés birtokosai számára abban az esetben, ha elmulasztotta a Bizottság és a többi tagállam tájékoztatását az adott szövetség vagy szervezet elismeréséről a 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően.”.

- (38) Az 53. cikk a következő második bekezdéssel egészül ki:

„A tagállam biztosítja, hogy a nyelvismeret ellenőrzését egy arra illetékes hatóság végezze a 4d. cikkben, a 7. cikk (4) bekezdésében és az 51. cikk (3) bekezdésében említett határozat meghozatalát követően, amennyiben komoly és valós kétségek merülnek fel abban a tekintetben, hogy a szakember kellő nyelvismerettel rendelkezik a gyakorolni szándékozott szakmai tevékenység ellátásához.

Olyan szakmák esetében, melyek gyakorlása kihatással lehet a betegek biztonságára, a tagállamok átruházhatják illetékes hatóságaikra az arra vonatkozó jogot, hogy valamennyi érintett szakember nyelvtudását ellenőrizték, amennyiben a országos egészségügyi ellátórendszer ezt kifejezetten előírja; az országos egészségügyi ellátórendszerhez nem csatlakozott egyéni vállalkozó szakemberek esetében a nyelvismeret ellenőrzésének jogát a tagállamok a megbízott nemzeti betegszervezetekre ruházhatják át.

A nyelvismeret ellenőrzése a tagállam valamely, az érintett személy választása szerinti hivatalos nyelvének ismeretére korlátozódik, arányos a gyakorolni szándékozott tevékenységgel és a szakember számára díjtalan. Az érintett személynek jogában áll a vizsga ellen a nemzeti bíróságokhoz fellebbezést benyújtani.”.

- (39) A IV. cím a következő 55a. cikkel egészül ki:

„55a. cikk

A fizetett szakmai gyakorlat elismerése

Valamely szabályozott szakma gyakorlására vonatkozó jogosultság biztosítása céljából a saját tagállam elismeri a valamely másik tagállamban folytatott és az adott tagállam illetékes hatósága által igazolt fizetett szakmai gyakorlatot.”.

- (40) Az V. cím címe helyébe a következő szöveg lép:

„V. cím:

KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS A POLGÁROKKAL SZEMBEN
VISELT VÉGREHAJTÁSI FELELŐSSÉG”.

- (41) Az 56. cikkben a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A fogadó tagállam és a saját tagállam illetékes hatóságai a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben, valamint a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben előírt személyesadat-védelmi jogi rendelkezéseket tiszteletben tartva adatokat szolgáltatnak egymásnak azokról a fegyelmi eljárásokról, büntetőjogi szankciókról, vagy bármely egyéb, jelentős súlyú, konkrét körülményekről, amelyek az ezen irányelv alapján gyakorolt tevékenységek tekintetében várhatóan következményekkel járhatnak(*)).

(*) HL L 201., 2002.7.31., 37. o.”.

(42) A rendelet a következő 56a. cikkel egészül ki:

„56a. cikk

Riasztási mechanizmus

(1) A tagállam illetékes hatóságai tájékoztatják a többi tagállam illetékes hatóságait, valamint a Bizottságot azon szakember azonosító adatairól, akit a tagállam területén a nemzeti hatóságok vagy bíróságok – akár csak ideiglenesen – eltiltottak az alábbi szakmák gyakorlásától:

a) a háziorvostan szakorvosa, aki az V. melléklet 5.1.4. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik;

b) szakorvos, aki az V. melléklet 5.1.3. pontjában említett szakmai címmel rendelkezik;

c) általános ápoló, aki az V. melléklet 5.2.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik;

d) fogorvos, aki az V. melléklet 5.3.2. pontjában említett szakmai képesítésekkel rendelkezik;

e) fogszakorvos, aki az V. melléklet 5.3.3. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik;

f) állatorvos, aki az V. melléklet 5.4.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik, kivéve, ha a tájékoztatásra már sor került a 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 32. cikke alapján(*);

g) szülésznő, aki az V. melléklet 5.5.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik;

h) gyógyszerész, aki az V. melléklet 5.6.2. pontjában említett, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkezik;

i) azok a személyek, akik a VII. melléklet 2. pontjában említett olyan igazolásokkal rendelkeznek, melyek tanúsítják, hogy az igazolás birtokosa elvégzett egy, a 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. és 44. cikkben felsorolt minimális követelményeknek megfelelő képzést, melynek kezdő időpontja azonban megelőzte az V. melléklet 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2. és 5.6.2. pontjaiban felsorolt képesítések hivatkozási dátumát;

j) a 23., 27., 29., 33., 37. és 43. cikkben említett, szerzett jogokról szóló igazolások birtokosai.

Az első albekezdésben említett adatot legkésőbb a szakembert a szakmai tevékenység gyakorlásától eltöltő határozat elfogadását követő három napon belül kell elküldeni.

(2) A 2006/123/EK irányelv által nem érintett olyan esetekben, melyekben a valamely tagállamban letelepedett szakember az (1) bekezdésben említettektől eltérő

szakmai cím alatt, ezen irányelv keretében gyakorolja szakmáját, a tagállam kétsédelem nélkül tájékoztatja a többi érintett tagállamot és a Bizottságot azt követően, hogy tudomást szerzett bármilyen olyan szolgáltatói magatartásról, konkrét tevékenységről, illetve körülményről, mely komoly veszélyt jelenthet az emberek egészségére vagy biztonságára, illetve a környezet épségére nézve valamely más tagállamban. A tájékoztatás nem lép túl azon, ami feltétlenül szükséges az érintett szakember azonosításához, ugyanakkor hivatkozást tartalmaz arra a valamely illetékes hatóság által hozott határozatra, melyben a szakembert eltiltják a szakmai tevékenységek gyakorlásától. A többi tagállam a 8. és 56. cikkben meghatározott feltételek mellett további tájékoztatást kérhet.

(3) A személyes adatoknak az (1) és (2) bekezdés szerinti információcsere céljából történő feldolgozása a 95/46/EK és a 2002/58/EK irányelvvel összhangban történik. A személyes adatok Bizottság általi feldolgozása a 45/2001/EK rendelettel összhangban történik.

(4) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy azok a szakemberek, akikkel kapcsolatban más tagállamok riasztást kaptak, a riasztással egyidejűleg, írásban értesüljenek a riasztás elrendeléséről szóló határozatról, lehetőséget kapjanak a határozat elleni fellebbezés benyújtására a nemzeti bíróságok előtt vagy kérvényezhessék a határozat kiigazítását, igénybe vehessenek jogorvoslatot a más tagállamokhoz eljuttatott téves riasztás által okozott bármilyen kár vonatkozásában; utóbbi esetekben a határozatban jelezni kell, hogy a szakember fellebbezést nyújtott be ellene.

(5) A Bizottság végrehajtási aktusokat fogad el a riasztási mechanizmus alkalmazásának vonatkozásában. A végrehajtási aktus rendelkezéseket tartalmaz a riasztás küldésére és/vagy fogadására jogosult illetékes hatóságok, a riasztások további adatokkal történő kiegészítése, visszahívása és lezárása, az adatokhoz való hozzáférés, a riasztásokban foglalt adatok kiigazításának módja, valamint az olyan intézkedések vonatkozásában, melyek szavatolják az adatok biztonságos feldolgozását és megőrzését. A szóban forgó végrehajtási aktusokat az 58. cikkben említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(*) HL L 376., 2006.12.27., 36. o.”.

(43) A 57. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„57. cikk

Az információkhoz való központi online hozzáférés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az alábbi információk online elérhetők legyenek és az egyablakos ügyintézési pontok által rendszeresen aktualizálásra kerüljenek:

a) az összes, egy adott tagállamban szabályozott szakmát tartalmazó jegyzék a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében, mely valamennyi szabályozott szakma esetében feltünteti az illetékes hatóságok, valamint az 57b. cikkben említett segítségnyújtó központok kapcsolattartási adatait;

b) jegyzék, mely tartalmazza azokat a szakmákat, melyek vonatkozásában az európai szakmai kártya elérhető, az ennek működésével kapcsolatos információkat, valamint a kártya kibocsátására jogosult hatóságokat;

c) az összes olyan szakmát tartalmazó jegyzék, melyre a tagállam a 7. cikk (4) bekezdését alkalmazza nemzeti jogszabályaiban és rendelkezéseiben;

d) egy a 11. cikk c) pontjának ii) alpontjában említett szabályozott oktatást és képzést, valamint a speciális rendszerű szakképzéseket tartalmazó jegyzék;

e) az ebben az irányelvben említett valamennyi követelmény, eljárás és alaki követelmény az adott tagállamban szabályozott összes szakma vonatkozásában, ideértve az állampolgárok által fizetendő, kapcsolódó díjakat és benyújtandó dokumentumokat;

f) az illetékes hatóságok határozatai ellen benyújtható fellebbezés módja a nemzeti jogszabályoknak és rendelkezéseknek megfelelően.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett tájékoztatásra a felhasználók számára világos és érthető módon kerüljön sor, és hogy a tájékoztatás távolról és elektronikus úton könnyen hozzáférhető, valamint naprakész legyen.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az egyablakos ügyintézési pontok és az illetékes hatóságok a lehető legrövidebb határidővel válaszoljanak az egyablakos ügyintézési pontokhoz beérkezett tájékoztatás iránti kérelmekre. Ennek érdekében a tájékoztatás iránti kérelmek továbbíthatók az 57b. cikkben említett segítségnyújtó központhoz, amiről az érintett állampolgárokat értesíteni kell.

(4) A tagállamok és a Bizottság kísérő intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy az egyablakos ügyintézési pontok az (1) bekezdésben említett információkat az Európai Unió egyéb hivatalos nyelvein is hozzáférhetővé tegyék. Ezek az intézkedések nem érintik a nyelvhasználatot érintő tagállami jogszabályokat.

(5) A tagállamok együttműködnek egymással és a Bizottsággal az (1), (2) és (4) bekezdés végrehajtásának céljából.”.

(44) A rendelet a következő 57a. cikkel egészül ki:

„57a. cikk

Eljárások elektronikus úton

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ebben az irányelvben foglalt kérdésekkel kapcsolatos valamennyi követelmény, eljárás és alaki követelmény egyszerűen teljesíthető legyen távolról és elektronikus úton, a megfelelő egyablakos ügyintézési pontokon keresztül.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a 14. cikk (1) bekezdésének megfelelő alkalmassági vizsga és alkalmazkodási időszak vonatkozásában.

(3) Olyan esetekben, melyekben indokolt, hogy a tagállamok az (1) bekezdésben említett eljárások lebonyolításához fokozott biztonságú elektronikus aláírás

használatát kérik az 1999/93/EK európai parlamenti és tanácsi(*) irányelv értelmében, a tagállamok a 2009/767/EK bizottsági határozatnak(**) megfelelő elektronikus aláírást fogadják el, valamint gondoskodnak a fokozott biztonságú elektronikus aláírásoknak a 2011/130/EU(***) bizottsági határozatban meghatározott formátumban történő feldolgozásához szükséges intézkedések végrehajtásáról.

(4) Valamennyi eljárás a 2006/123/EK irányelv egyablakos ügyintézési pontokra vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kerül végrehajtásra. A tagállamok számára ebben az irányelvben meghatározott, az eljárások vagy alaki követelmények teljesítésére nyitva álló bármely határidő abban az időpontban veszi kezdetét, amelyben egy állampolgár benyújtja kérelmét egy egyablakos ügyintézési ponton keresztül.

(*) HL L 13., 2000.1.19., 12. o.

(**) HL L 274., 2009.10.20., 36. o.

(***) HL L 53., 2011.2.26., 66. o.”

(45) A szöveg a következő 57b. cikkel egészül ki:

„57b. cikk

Segítségnyújtó központok

(1) A tagállamok legkésőbb [időpont megjelölése – az irányelv átültetésének határideje]-ig kijelölik azt a segítségnyújtó központot, amelynek feladata az állampolgároknak és a többi tagállam segítségnyújtó központjainak tanácsokkal történő ellátása a szakmai képesítések ezen irányelvben előírt elismerésével, így többek között a szakmákra és e szakmák gyakorlására irányadó nemzeti jogszabályi rendelkezésekkel, köztük a szociális jogszabályokkal és adott esetben az etikai szabályokkal kapcsolatban.

(2) A fogadó tagállam segítségnyújtó központjai segítik az állampolgárokat az ezen irányelvvel rájuk ruházott jogok érvényesítésében, szükség esetén a saját tagállam segítségnyújtó központjaival, illetékes hatóságaival és egyablakos ügyintézési pontjaival együttműködve.

(3) A fogadó tagállam illetékes hatóságainak kötelessége teljes mértékben együttműködni a fogadó tagállam valamely segítségnyújtó központjával és a fogadó tagállam segítségnyújtó központjainak kérésére tájékoztatást nyújtani egyedi esetekkel kapcsolatosan.

(4) A Bizottság kérésére a segítségnyújtó központok a kérés kézhezvételétől számított két hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot a Bizottság által folytatott vizsgálatok vonatkozásában.”.

(46) A 58. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„58. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a szakmai képesítések elismerésével foglalkozó bizottság segíti. E bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.”.

(47) A rendelet a következő 58a. cikkel egészül ki:

„58a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság [időpont megjelölése – a módosító irányelv hatályba lépésének napja]-i kezdettel* határozatlan időre felhatalmazást kap a 3. cikk (2) bekezdésében, a 4a. cikk (7) bekezdésében, a 4b. cikk (2) bekezdésében, a 20. cikkben, a 21a. cikk (3) bekezdésében, a 24. cikk (4) bekezdésében, a 25. cikk (5) bekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésében, a 31. cikk (2) bekezdésében, a 31. cikk (7) bekezdésében, a 34. cikk (2) bekezdésében, a 34. cikk (4) bekezdésében, a 35. cikk (4) bekezdésében, a 38. cikk (1) bekezdésében, a 38. cikk (4) bekezdésében, a 40. cikk (1) bekezdésében, a 40. cikk (4) bekezdésében, a 44. cikk (2) bekezdésében, a 44. cikk (4) bekezdésében, a 46. cikk (4) bekezdésében, a 49a. cikk (3) bekezdésében és a 49b. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (2) bekezdésében, a 4a. cikk (7) bekezdésében, a 4b. cikk (2) bekezdésében, a 20. cikkben, a 21a. cikk (3) bekezdésében, a 24. cikk (4) bekezdésében, a 25. cikk (5) bekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésében, a 31. cikk (2) bekezdésében, a 31. cikk (7) bekezdésében, a 34. cikk (2) bekezdésében, a 34. cikk (4) bekezdésében, a 35. cikk (4) bekezdésében, a 38. cikk (1) bekezdésében, a 38. cikk (4) bekezdésében, a 40. cikk (1) bekezdésében, a 40. cikk (4) bekezdésében, a 44. cikk (2) bekezdésében, a 44. cikk (4) bekezdésében, a 46. cikk (4) bekezdésében, a 49a. cikk (3) bekezdésében és a 49b. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásával egyidejűleg, haladéktalanul értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 3. cikk (2) bekezdése, a 4a. cikk (7) bekezdése, a 4b. cikk (2) bekezdése, a 20. cikk, a 21a. cikk (3) bekezdése, a 24. cikk (4) bekezdése, a 25. cikk (5) bekezdése, a 26. cikk (2) bekezdése, a 31. cikk (2) bekezdése, a 31. cikk (7) bekezdése, a 34. cikk (2) bekezdése, a 34. cikk (4) bekezdése, a 35. cikk (4) bekezdése, a 38. cikk (1) bekezdése, a 38. cikk (4) bekezdése, a 40. cikk (1) bekezdése, a 40. cikk (4) bekezdése, a 44. cikk (2) bekezdése, a 44. cikk (4) bekezdése, a 46. cikk (4) bekezdése, a 49a. cikk (3) bekezdése és a 49b. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott,

felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő két hónapos időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni. Ezen időszak az Európai Parlament vagy a Tanács kérésére két hónappal meghosszabbítható.”.

(48) Az 59. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„59. cikk

Átláthatóság

(1) A tagállamok [időpont megjelölése – az átültetésre nyitva álló időszak vége]-ig értesítik a Bizottságot a nemzeti jogszabályaik szerint jelenleg szabályozott szakmák jegyzékéről. A szabályozott szakmák jegyzékében végbement bármely változásról a Bizottságot haladéktalanul értesíteni kell. A Bizottság a fenti információk számára nyilvánosan hozzáférhető adatbázist hoz létre és tart fenn.

(2) A tagállamok megvizsgálják, hogy a jogrendszerükben foglalt olyan követelmények, melyek egy adott képesítés birtokosa számára korlátozzák a szakmához vagy a szakma gyakorlásához való hozzáférést, ideértve a szakmai címek használatát és az ilyen címeken gyakorolt szakmai tevékenységeket, összhangban vannak-e a következő elvekkel:

a) a követelmények sem közvetlenül, sem közvetve nem lehetnek megkülönböztetőek az állampolgárság, vagy a lakóhely alapján;

b) a követelményeket a közérdeken alapuló kényszerítő indoknak kell alátámasztania;

c) a követelményeknek alkalmasnak kell lenniük a kitűzött cél elérésének biztosítására, és nem haladhatják meg az adott cél eléréséhez szükséges mértéket.

(3) Az (1) bekezdés a tagállamban a 3. cikk (2) bekezdése értelmében szövetség vagy szervezet által szabályozott szakmákra, valamint a tagság szükségességével kapcsolatos követelményekre is alkalmazandó.

(4) A tagállamok [időpont megjelölése – az átültetésre nyitva álló időszak vége]-ig közlik, hogy mely követelményeket kívánják fenntartani, valamint megindokolják, hogy ezek a követelmények véleményük szerint hogyan állnak összhangban a (2) bekezdéssel. A tagállamok – az intézkedés elfogadását követő hat hónapon belül – tájékoztatást nyújtanak az általuk a későbbiek során bevezetett követelményekről, valamint megindokolják, hogy ezek a követelmények véleményük szerint hogyan állnak összhangban a (2) bekezdéssel.

(5) A tagállamok [időpont megjelölése – az átültetésre nyitva álló időszak vége]-ig, majd azt követően kétévente jelentést nyújtanak be az általuk eltörölt vagy enyhített követelményekről.

(6) A Bizottság továbbítja a jelentéseket a többi tagállam számára, amelyek hat hónapon belül közlik az azokkal kapcsolatos észrevételeiket. Ugyanezen időszakban

a Bizottság konzultációkat folytat az érdekelt felekkel, köztük az érintett szakemberekkel.

(7) A Bizottság a tagállamok által benyújtott információk alapján összefoglaló jelentést terjeszt a 2007/172/EK bizottsági határozattal* létrehozott koordinátorcsoport elé, amely megfogalmazhatja a jelentéssel kapcsolatos észrevételeit.

(8) A (6) és (7) bekezdésben meghatározott észrevételek értelmében a Bizottság [időpont megjelölése – az átültetésre nyitva álló időszak vége után egy évvel] napján a Tanács és az Európai Parlament elé terjeszti végleges megállapításait, valamint adott esetben a további intézkedésekre vonatkozó javaslatait.

(*) HL L 79., 2007.3.20., 38. o.”.

(49) A 61. cikkben a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Szükség esetén a Bizottság végrehajtási határozatot fogad el annak engedélyezésére, hogy az érintett tagállam korlátozott időtartamig eltérhessen a szóban forgó rendelkezéstől.”.

(50) A II. és a III. mellékletet el kell hagyni.

(51) A VII. melléklet 1. pontja a következő g) ponttal egészül ki:

„g) ha a fogadó tagállam saját állampolgáraitól megköveteli, annak igazolása, hogy az érintettet a szakma gyakorlásától ideiglenesen nem tiltották el, és ellene büntetőítélet nem született.”.

2. cikk

Az [IMI-rendelet] módosítása

Az [IMI-rendelet] I. mellékletének 2. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„2. Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve(*): 4a. – 4e. cikk, 8. cikk, 21a. cikk, 50. cikk, 51. cikk, 56. cikk és 56a. cikk.

(*) HL L 255., 2005.9.30., 22. o.”.

3. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb [dátum megjelölése – a hatályba lépést követően két évvel]-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

Az Európai Parlament részéről
Az elnök

a Tanács részéről
az elnök

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat/kezdeményezés címe
- 1.2. A tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat/kezdeményezés típusa
- 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása
- 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama
- 1.7. Tervezett igazgatási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések
- 2.2. Irányítási és kontrollrendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésre vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik?
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.1. *A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*
 - 3.2.2. *Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.3. *Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*
 - 3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*
- 3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

6. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

6.1. A javaslat/kezdeményezés címe Az Európai Parlament és a Tanács xxx irányelve a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv módosításáról.

6.2. A tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretében tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)²⁶

Belső piac – tudásalapú gazdaság

Belső piac – szolgáltatások

6.3. A javaslat/kezdeményezés típusa

☐ A javaslat/kezdeményezés új intézkedésre irányul

6.4. Célkitűzések

6.4.1. A javaslat/kezdeményezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzések

„Egységes piaci intézkedéscsomag – Tizenkét mozgatórugó a növekedés serkentéséhez és a bizalom növeléséhez” című közleményében (COM(2011) 206 végleges) a Bizottság javaslatot tett a szakmai képesítések elismeréséről szóló jogszabály korszerűbbé tételére. Ebben az összefüggésben az egységes piaci intézkedéscsomag az európai szakmai kártya (European Professional Card – EPC) bevezetését olyan (elektronikus igazolás formájában működő) eszköznek tekinti, mely megkönnyíti a szakemberek mobilitását, ezzel egyidejűleg erősíti a tagállamok illetékes hatóságai közötti bizalmat, ami végeredményben a fogyasztók és munkavállalók javát szolgálja.

Az európai szakmai kártya bevezetése a tervek szerint növelni fogja a jelenlegi elismerési eljárás hatékonyságát, valamint hozzájárul a költségek csökkentéséhez is. Az európai szakmai kártya egyik fő jellemzője a közös, uniós back-office funkció, azaz a belső piaci információs rendszer (Internal Market Information System – IMI) használatában áll, mely az új EPC-funkción keresztül tovább bővül.

Az európai szakmai kártya az érdekelt szakemberek számára saját döntésük alapján használható, míg az illetékes hatóságok számára kötelezően alkalmazandó eszközt kell jelentsen. Az európai szakmai kártya mellett az IMI back-office funkció alkalmazásának további célja egy Európa-szerte működő riasztási mechanizmus létrehozása, melynek segítségével a tagállamok értesíthetik egymást arról, ha egy szakember az ellene alkalmazott fegyelmi vagy büntetőszankció miatt a továbbiakban nem gyakorolhatja hivatását, továbbá megtehetik az új oklevelekre vonatkozó bejelentést.

²⁶

ABM: Activity-Based Management – tevékenység-alapú irányítás – ABB: Activity-Based Budgeting – tevékenység-alapú költségvetés-tervezés.

Az IMI az Európai Bizottság által kifejlesztett online kommunikációs eszköz, mely 2008 óta, díjtalanul áll a tagállamok rendelkezésére. Az IMI-t jelenleg a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti információcserére használják.

Az IMI lehetővé teszi, hogy a nemzeti, regionális és helyi hatóságok gyors és egyszerű, több országra kiterjedő kommunikációt folytathassanak társhatóságaikkal, az összes tagállam által egyeztetett, egységes munkamódszereket követve. Az IMI segítségével használói (i) megtalálják a kapcsolatfelvétel céljából megfelelő hatóságot, (ii) előre lefordított kérdések és válaszok segítségével kommunikálnak velük, és (iii) egy nyomon követési mechanizmus segítségével figyelemmel kísérik az információkérés sorsát.

Az IMI back-office funkcióként, az európai szakmai kártya kibocsátására és folyamatos nyomon követésére, valamint a riasztási mechanizmus céljára történő alkalmazását illető javaslat összhangban áll a Bizottság által megfogalmazott politikával. Ezért a Bizottság az egységes piaci intézkedéscsomagról szóló közleményében megjegyezte, hogy a Bizottság jövőbeni javaslataiban megfogalmazott egységes piaci szabályok végrehajtása kapcsán létrejövő együttműködések során e rendszer alkalmazását kell előnyben részesíteni.

Az IMI szélesebb körű használatát biztosító, a Bizottság által elfogadott stratégia keretében az IMI-rendszerén belül olyan eszköz kerül kidolgozásra, amely lehetővé teszi a tagállamok számára a Bizottság, valamint más tagállamok értesítését. Az irányelv értelmében ez az eszköz alkalmazandó az új oklevelek bejelentésére.

6.4.2. *Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)*

8. sz. konkrét célkitűzés A képesítéssel rendelkező szakemberek szabad mozgásának elősegítése az Európai Unión belül.

E célkitűzés lényeges intézkedése a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelv felülvizsgálatára vonatkozó javaslat kidolgozása, melynek célja a teljes folyamat jelentős mértékű egyszerűbbé és korszerűbbé tétele, ideértve az európai szakmai kártya bevezetését és használatát.

Az intézkedés a következő átfogó célt szolgálja: a szakmai képesítések elismerésére vonatkozó kérelmek számának növelése, valamint ezek elbírálásának felgyorsítása.

E célok eléréséhez a következő tevékenységek végrehajtását tervezzük:

1. A teljes eljárás átláthatóságának növelése egy olyan nyilvános portál elindításával, melyen keresztül a szakemberek (i) áttekinthetik a kérelem benyújtásához szükséges dokumentumok listáját, (ii) valamint az illetékes hatóságoknál online igényelhetik, majd megkaphatják az európai szakmai kártyát;

2. Az eljárás során a saját tagállam részvételének fokozása azáltal, hogy a kérelmek fogadó tagállam általi kezelése egyszerűbbé válik az IMI mint back-office funkció valamennyi illetékes hatóság számára előírt kötelező használata révén. Annak érdekében, hogy az IMI megfeleljen az eljárásban betöltött, megnövekedett szerepének és támogatást jelentsen az európai szakmai kártyával kapcsolatos eljárás során, a rendszer további fejlesztésére van szükség.

3. A szakemberekkel kapcsolatos riasztások terjesztésének megkönnyítése.

4. Az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirat (oklevelek) bejelentésének megkönnyítése az IMI használata által.

12. sz. konkrét célkitűzés: A belső piac információs lehetőségeinek teljes körű hasznosítása a belső piaci jogszabályok jobb végrehajtásának támogatása érdekében.

Az IMI használata a szolgáltatási irányelv keretében kötelező, és a szakmai képesítések elismeréséről szóló felülvizsgált irányelv esetében is kötelezővé válik majd. A jelenlegi javaslat, melynek értelmében az IMI-rendszer az európai szakmai kártya kibocsátása és kezelése, a riasztási mechanizmus, valamint az új oklevelek bejelentése során kerül alkalmazásra, összhangban áll a Bizottság arra irányuló politikájával, hogy az IMI használatát az uniós jog más területeire is kiterjessze (ahogyan ezt a Bizottság „Az egységes piac jobb irányítása nagyobb fokú adminisztratív együttműködés révén: Stratégia a belső piaci információs rendszer (IMI) kiterjesztésére és fejlesztésére” (COM(2011) 75 végleges) című közleményében is kifejtette („az IMI-stratégiáról szóló közlemény”)).

A tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

12/02 01: A belső piac megvalósítása és fejlesztése

6.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdeményezés a kedvezményezettek/az érintett célcsoportokra.

A javaslat a következőket biztosítja:

1. Magas fokú jogbiztonság az uniós polgárok szakmai képezéseinek elismerésére irányuló kérelmek feldolgozása során az IMI-rendszer használata által.
2. Magas fokú átláthatóság az uniós polgárok szakmai képezéseinek elismerésére irányuló kérelmek feldolgozása kapcsán.
3. Az adminisztratív eljárás megkönnyítése és az adminisztratív terhek csökkentése a nemzeti illetékes hatóságok közreműködésével.
4. Költségmegtakarítás elérése azáltal, hogy a csupán egy célra alkalmas új eszközök kifejlesztése helyett a meglévő IT-eszközök kerülnek átalakításra és további hasznosításra új területeken, uniós vagy nemzeti szinten, ami lehetővé teszi a méret- és választékgazdaságosságból származó előnyök kihasználását.
5. A tagállami együttműködés hiányosságainak megszüntetése tekintettel arra, hogy a szolgáltatási irányelvben sok szakma tekintetében már korábban meghatározásra került a riasztási mechanizmus, de ez nem vonatkozott azokra az egészségügyi szakemberekre, akik esetében a közegészségügyi kockázat mértéke kiemelkedő.

6.4.4. Eredmény- és hatásmutatók

Tüntesse fel a javaslat/kezdeményezés megvalósításának nyomon követését lehetővé tevő mutatókat.

A javaslat hozzájárul az uniós jog hatékonyabb alkalmazásához a szakmai képezések területén, és az informatikai fejlesztésekkel, karbantartással, valamint működtetéssel összefüggő költségek megtakarításához vezet.

Közvetlen hatása a következő mutatókkal mérhető:

- azon szakmák száma, melyek esetében a szakmai képezések uniós elismerése során igénybe lehetne venni az EPC/IMI-mechanizmust. Az európai szakmai kártya ugyanis nem kerül automatikus bevezetésre vagy kötelező előírásra valamennyi szabályozott szakma tekintetében;
- az IMI segítségével évente feldolgozott EPC-kérelmek száma;
- az EPC-eljárás lebonyolításának átlagos időtartama;
- a rendszert aktívan, az információcsere céljára használó (azaz nem csupán felhasználóként nyilvántartott) hatóságok száma;
- az új oklevelekre vonatkozó bejelentések száma;
- a felhasználói elégedettség mérése felmérések segítségével.

6.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

6.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)

A javaslat növeli a szakmai képesítések elismerésére vonatkozó eljárások hatékonyságát és a szakemberek ideiglenes mobilitásának mértékét, hiszen valamennyi terület vonatkozásában csupán egyetlen eljárás alkalmazását teszi szükségessé, amely egy közös, páneurópai IT-platformra épül. Az EPC/IMI-rendszer eleinte azon szakmák esetében kerül majd alkalmazásra, amelyek kérvényezték részvételüket az új eljárásban, később azonban fokozatosan kiterjed további szakmákra is. A beindítási költségek mértéke így korlátozottabb lesz, míg a későbbi kiterjesztés során kihasználhatóvá válnak a méretgazdaságosságból származó előnyök.

Ezenfelül létre kell hozni egy olyan riasztási mechanizmust, amely a szakmájuk gyakorlásától eltiltott szakemberek esetében lép működésbe.

Ugyanakkor, tekintettel az IMI-rendszer korábbi működésére, az új folyamatok magas fokú jogbiztonságot garantálnak majd az IMI-ben tárolt személyes adatok kezelése vonatkozásában, összhangban a Tanács és az Európai Parlament által jelenleg tárgyalt IMI-rendelettel. Lehetőség nyílik a választékgazdaságosságból eredő előnyök kihasználására is.

6.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték

Mivel az IMI a Bizottság által kifejlesztett és működtetett, központosított kommunikációs eszköz, egyértelműnek tekinthető, hogy az eszköz elősegíti majd mind az európai szakmai kártya kibocsátásának bevezetését és zökkenőmentes működését, mind pedig a tagállamok közötti riasztási mechanizmus hatékony alkalmazását. A Bizottság az IMI-t ingyenes szolgáltatásként fogja a tagállamok rendelkezésére bocsátani, biztosítja a számítástechnikai infrastruktúra karbantartását és fejlesztését, valamint ügyfélszolgálatot és tárhelyszolgáltatást nyújt. Ezeknek a feladatoknak a decentralizált megvalósítása nem lenne lehetséges.

Az IMI megszünteti a több országra kiterjedő együttműködés – például a nyelvi korlátokból, az eltérő igazgatási és munkakultúrából, valamint az információcsere meghatározott eljárásainak hiányából eredő – akadályait. Mivel a tagállamok részt vettek a rendszer kidolgozásában, az IMI egységes, valamennyi tagállam által elfogadott munkamódszereket kínál.

6.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

Az IMI-t 2008-ban indították el. A rendszer jelenleg mintegy 6 700 illetékes hatóságot és 11 000 felhasználót tart nyilván. 2010-ben mintegy 2000 információcserére került sor.

Az IMI-t 2008 óta használják a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelv keretében. A rendszerrel kapcsolatos tapasztalatok nagyon pozitívak, amit a kérelmek, stb. száma, valamint a tagállamokkal kötött, a rendszer valamennyi szakmára történő kiterjesztésére irányuló megállapodások is igazolnak. A tagállamok

részéről igény mutatkozik arra, hogy a rendszer lehetőség szerint valamennyi olyan szinten alkalmazásra kerüljön, melyen a szoros együttműködés elengedhetetlen.

Ennek oka, hogy a jelenlegi elismerési eljárások túl hosszadalmasak és körülményesek. Ezenfelül az egészségügyi szakmák tekintetében nem működik riasztási mechanizmus. Az érdekelt felek többsége kérte a fenti hiányosságok pótlását. Végezetül megjegyzendő, hogy az IT-eszközt nélkülöző bejelentési rendszer hatékony működtetése túl összetett és körülményes feladatot jelent.

6.5.4. *Összhang és lehetséges szinergia egyéb pénzügyi eszközökkel*

„Az egységes piac jobb irányítása nagyobb fokú adminisztratív együttműködés révén: Stratégia a belső piaci információs rendszer (IMI) kiterjesztésére és fejlesztésére” című bizottsági közlemény (COM(2011) 75 végleges) több tervet tartalmaz az IMI-rendszer más uniós jogterületekre történő későbbi kiterjesztésére.

Az egységes piaci intézkedéscsomagról szóló közleményében a Bizottság hangsúlyozta a szakmai képezések hatékony elismerésének, valamint az európai szakmai kártya bevezetésének fontosságát²⁷. A riasztási mechanizmus tekintetében a szolgáltatási irányelv (2006/123/EK irányelv) csak bizonyos szolgáltatásokat nyújtó szakemberek vonatkozásában rendelkezett a riasztási kötelezettségről. A leglényegesebb kimaradt csoportot az egészségügyi szakemberek alkotják, akikre a szolgáltatási irányelv nem alkalmazható.

Az európai szakmai kártya igénylése során a nyilvános portálhoz többek között az egyablakos ügyintézési pontok adhatnak hozzáférési jogosultságot.

²⁷

Lásd a fenti, 6. lábjegyzetet

6.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

☐ A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik

– beindítási időszak: 2013–2014 között

– azt követően: rendes ütem. A működési, fenntartási, valamint a tárhelyszolgáltatással kapcsolatos költségek az IMI-rendszer vonatkozó működési költségeinek részét képezik.

6.7. Tervezett igazgatási módszer(ek)²⁸

☐ **Centralizált igazgatás közvetlenül a Bizottság által**

7. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

7.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Ismertesse a nyomon követés és jelentéstétel gyakoriságát és feltételeit.

A Bizottság éves jelentést készít az IMI alakulásáról és teljesítményéről. Ennek keretében megfelelően dokumentálják majd az IMI használatát az európai szakmai kártya igénylése, a riasztások, valamint az oklevelek bejelentése terén. Emellett rendszeresen jelentés készül az európai adatvédelmi biztos számára az IMI-t érintő adatvédelmi kérdésekről, így például a biztonságról.

7.2. Irányítási és kontrollrendszer

7.2.1. Felismert kockázat(ok)

A javaslat egyik fő jellemzője, hogy az európai szakmai kártya, a riasztási mechanizmus és a bejelentés az IMI funkcióira épül majd. A Bizottság az IMI-rendszer tulajdonosaként felel annak napi működéséért, karbantartásáért és fejlesztéséért. A működési kockázatok már az IMI működésével kapcsolatban, valamint az IMI-rendeletre vonatkozó javaslatban is azonosításra kerültek.

A fent említett működési kockázatok mellett további kockázatot jelenthet, ha bizonyos szakmák és szakemberek nem fogadják el az európai szakmai kártyát, azaz, ha a teljesen kidolgozott és működő európai szakmai kártya iránt nem vagy csak nagyon csekély mértékben mutatkozik kereslet. Továbbá, az illetékes hatóságok nehéznek ítélik meg az új rendszerhez történő alkalmazkodást és adott esetben nem bocsátják rendelkezésre a kérelmek megfelelő és határidőben történő feldolgozásához szükséges forrásokat.

²⁸

Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletben szereplő megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

Az európai szakmai kártya és a riasztási mechanizmus bevezetése adatvédelmi kérdéseket is felvet, ideértve az indokolatlan riasztások kezelését. Egy jól megalapozott, új jogi keret emellett gondos és folyamatos kezelést igényel.

7.2.2. *Tervezett ellenőrzési mód(ok)*

Az európai szakmai kártyával, a riasztási mechanizmussal és a bejelentésekkel kapcsolatos, az IMI működésével összefüggő szempontokat az IMI működésének kontextusában, valamint az IMI-rendeletre vonatkozó tervezetben kell megvizsgálni.

A fennmaradó, a fenti 2.2.1. szakaszban azonosított kockázatok elhárítása céljából a Bizottság valamennyi érdekelt fél (pl. tagállami hatóságok, szakmai szervek, stb.) számára támogatást (pl. szakmai műhelyek, stb.) fog nyújtani, valamint aktívan részt vesz az új rendszer bevezetésében és vonzerejének növelésében.

7.3. **A csalások és a szabálytalanságok megelőzésre vonatkozó intézkedések**

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket.

A csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes tevékenységek elleni fellépés érdekében az IMI vonatkozásában is megszorítás nélkül alkalmazandók a Bizottság tevékenységére általában alkalmazandó rendelkezések, többek között az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet.

8. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

8.1. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik? Jelenlegi költségvetési kiadási tételek

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám [Megnevezés.....]	diff/nem diff. (29)	EFTA-országoktól ³⁰	tagjelölt országoktól ³¹	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében
1a.	12.02.01 A belső piac megvalósítása és fejlesztése	diff.	IGEN	NEM	NEM	NEM
1a.	12.01.04 A belső piac megvalósítása és fejlesztése – Igazgatási kiadások	nem diff.	IGEN	NEM	NEM	NEM
1a.	26.03.01.01 Az európai közigazgatások közötti átjárhatósági eszközök (ISA)	diff.	IGEN	IGEN	NEM	NEM

²⁹ Differenciált/nem differenciált előirányzat.

³⁰ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

³¹ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

8.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

8.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése EUR (három tizedesjegyre)

A többéves pénzügyi keret fejezete:	1b.	A belső piac megvalósítása és fejlesztése
--	-----	---

Főigazgatóság: <.....>					2013. év	2014. év						ÖSSZESEN
• Operatív előirányzatok												
12.02.01	Kötelezettségvál lalási előirányzatok	(1)	362 500	362 500								725 000
	Kifizetési előirányzatok	(2)	362 500	362 500								725 000
A MARKT Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvál lalási előirányzatok	=1+1a +3	362 500	362 500								725 000
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a +3	362 500	362 500								725 000

E javaslat hatályba lépése és a vonatkozó fejlesztési költségek 2013-ra várhatók és átnyúlnak 2014-re.

Az IMI általános finanszírozásának részleteit a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslathoz („IMI-rendelet”) (COM(2011) 522 végleges) csatolt pénzügyi kimutatás tartalmazza. Ebben az összefüggésben vizsgálat tárgyát képezi majd a fejlesztési költségek az ISA (Interoperability solutions for European public administrations – európai közigazgatások közötti átjárhatósági eszközök) program keretében történő finanszírozásának lehetősége.

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)	362 500	362 500						725 000
	Kifizetési előirányzatok	(5)	362 500	362 500						725 000

• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)								
A többéves pénzügyi keret 1a. fejezetéhez tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=4+ 6	362 500	362 500						725 000
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6	362 500	362 500						725 000

8.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

- ☐ A javaslat/kezdemenyezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket			2013. év		2014. év		N+2. Év		N+3. Év		A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető								ÖSSZESEN	
	TELJESÍTÉSEK																			
	Teljesítések típusa ³²	Teljesítések átlagos költsége	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma összesen	Összköltség		
⇓																				
1. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS – Az átláthatóság növelése																				
- Teljesítés	Nyilvánosan hozzáférhető portál	380 000		190 000		190 000												380 000		
				0		0												0		
1. konkrét célkitűzés részösszege				190 000		190 000												380 000		
				0		0												0		

³²

A teljesítés a nyújtandó termékekre és szolgáltatásokra vonatkozik (pl. finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben, stb.).

2. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS – Back-office funkció																		
- Teljesítés	Back-office funkció	124 000		62 000		62 000												124 000
2. konkrét célkitűzés részösszege				62 000		62 000												124 000
3. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS – Riasztási mechanizmus																		
- Teljesítés	Riasztási mechanizmus	160 000		80 000		80 000												160 000
3. konkrét célkitűzés részösszege				80 000		80 000												160 000
4. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS – Bejelentési eszközök																		
- Teljesítés	Bejelentési eszközök	61 000		30 500		30 500												61 000
4. konkrét célkitűzés részösszege				30 500		30 500												61 000
ÖSSZKÖLTSÉG				362 500		362 500												725 000

8.2.3. *Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*

8.2.3.1. Összegzés

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.

8.2.3.2. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.

8.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*

- ☐ A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel (2013).
- A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a jövőre vonatkozó (2014–2020) többéves pénzügyi kerettel. A javaslat fedezése a belső piacra vonatkozó költségvetési tétel keretében meghatározott előirányzatokból történik. A 2013. év tekintetében a költségvetési előirányzatokat a Bizottság hivatalos pénzügyi programja foglalja magában; a 2014. év és az azt követő évek tekintetében az előirányzatok a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó bizottsági javaslat részét képezik.

8.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*

- A javaslat/kezdeményezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.

8.3. **A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás**

- ☐ A javaslatnak/kezdeményezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.